

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 408

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

65ο έτος

24 Οκτωβρίου 2022

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2022/C 408/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2022/C 408/02

Υπόθεση C-184/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΟΤ κατά Vyriausioji tarnybinės etikos komisija [Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 7, 8 και 52, παράγραφος 1 – Οδηγία 95/46/ΕΚ – Άρθρο 7, στοιχείο γ' – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο – Άρθρο 9, παράγραφος 1 – Επεξεργασία απαραίτητη για τη συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας – Σκοπός δημοσίου συμφέροντος – Αναλογικότητα – Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει τη δημοσίευση στο διαδίκτυο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στη δήλωση συμφερόντων φυσικών προσώπων που απασχολούνται στη δημόσια διοίκηση ή διοικούν ενώσεις ή φορείς που χρηματοδοτούνται από δημόσιους πόρους – Πρόληψη των συγκρούσεων συμφερόντων και της διαφθοράς στον δημόσιο τομέα]

2

2022/C 408/03

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-273/20 και C-355/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτησεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesrepublik Deutschland κατά SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20) (Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Μεταναστευτική πολιτική – Δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση – Οδηγία 2003/86/ΕΚ – Άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α' – Άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Έννοια του όρου «ανήλικο τέκνο» – Έννοια του όρου «πραγματικός οικογενειακός βίος» – Ενήλικος που ζητεί την οικογενειακή επανένωση με ανήλικο στον οποίο έχει χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα – Κρίσιμη ημερομηνία για την εκτίμηση της ανηλικότητας)

3

EL

Για λόγους προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας, μερικές από τις πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν τεύχος δεν μπορούν πλέον να κοινολογηθούν, και συνεπώς μία νέα αυθεντική έκδοση έχει δημοσιευθεί.

2022/C 408/04	Υπόθεση C-279/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesrepublik Deutschland κατά XC (Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Μεταναστευτική πολιτική – Δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση – Οδηγία 2003/86/EK – Άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ' – Έννοια του όρου «ανήλικο τέκνο» – Άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Έννοια του όρου «πραγματικός οικογενειακός βίος» – Τέκνο που ζητεί την οικογενειακή επανένωση με τον πατέρα του, στον οποίο χορηγήθηκε το καθεστώς πρόσφυγα – Κρίσιμη ημερομηνία για την εκτίμηση της ανηλικότητας)	4
2022/C 408/05	Υπόθεση C-332/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Roma Multiservizi spa, Rekeeper spa κατά Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Συμβάσεις παραχώρησης – Σύσταση εταιρίας μεικτής οικονομίας – Ανάθεση στην εταιρία αυτή της διαχείρισης «ολοκληρωμένης σχολικής υπηρεσίας» – Ανάδειξη του ιδιώτη εταίρου μέσω διαγωνισμού – Οδηγία 2014/23/EK – Άρθρο 38 – Οδηγία 2014/24/EK – Άρθρο 58 – Δυνατότητα εφαρμογής – Κριτήρια «in house» – Απαίτηση ελάχιστης συμμετοχής του ιδιώτη εταίρου στο κεφάλαιο της εταιρίας μεικτής οικονομίας – Έμμεση συμμετοχή της αναθέτουσας αρχής στο κεφάλαιο του ιδιώτη εταίρου – Κριτήρια επιλογής)	5
2022/C 408/06	Υπόθεση C-352/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Kúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt. κατά Magyar Nemzeti Bank [Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Οδηγία 2009/65/EK – Οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) – Οδηγία 2011/61/ΕΕ – Οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων – Πολιτικές και πρακτικές αποδοχών των διευθυνόντων εταιρία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ ή του διαχειριστή οργανισμού εναλλακτικών επενδύσεων – Μερισμάτα που διανέμονται σε ορισμένα ανώτερα διοικητικά στελέχη – Έννοια των «αποδοχών» – Άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα ιδιοκτησίας]	6
2022/C 408/07	Υπόθεση C-391/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Satversmes tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία κινηθείσα από Boriss Cilevičs κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Ελευθερία εγκατάστασης – Περιορισμός – Δικαιολόγηση – Οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος – Ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης – Υποχρέωση προσφοράς των προγραμμάτων σπουδών στην επίσημη γλώσσα του οικείου κράτους μέλους – Άρθρο 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ – Εθνική ταυτότητα κράτους μέλους – Προάσπιση και προώθηση της επίσημης γλώσσας κράτους μέλους – Αρχή της αναλογικότητας)	7
2022/C 408/08	Υπόθεση C-411/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Finanzgericht Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — S κατά Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit (Προδικαστική παραπομπή – Ίθαγένεια της Ένωσης – Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Ίση μεταχείριση – Οδηγία 2004/38/EK – Άρθρο 24, παράγραφοι 1 και 2 – Παροχές κοινωνικής ασφάλισης – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 4 – Οικογενειακές παροχές – Αποκλεισμός των υπηκόων άλλων κρατών μελών οι οποίοι δεν ασκούν οικονομική δραστηριότητα κατά τους πρώτους τρεις μήνες διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής)	7
2022/C 408/09	Υπόθεση C-501/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — M P A κατά LC D N M T [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας – Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 – Άρθρα 3, 6 έως 8 και 14 – Έννοια της «συνήθους διαμονής» – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής – Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 4/2009 – Άρθρα 3 και 7 – Πολίτες δύο διαφορετικών κρατών μελών οι οποίοι διαμένουν σε τρίτο κράτος ως συμβασιούχοι υπάλληλοι και οι οποίοι υπηρετούν στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο εν λόγω τρίτο κράτος – Καθορισμός της δικαιοδοσίας – Αναγκαστική δικαιοδοσία (Forum necessitatis)]	8
2022/C 408/10	Υπόθεση C-588/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Landgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Landkreis Nörthheim κατά Daimler AG (Προδικαστική παραπομπή – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Άρθρο 101 ΣΛΕΕ – Αγωγές αποζημίωσης για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται παράβαση – Διαδικασία διευθέτησης διαφορών – Προϊόντα που αφορά η παράβαση – Ειδικά φορτηγά – Φορτηγά συλλογής οικιακών απορριμμάτων)	9
2022/C 408/11	Υπόθεση C-614/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Tallinna Halduskohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AS Lux Express Estonia κατά Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium [Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 – Δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές – Επιβολή με γενικούς κανόνες υποχρέωσης δωρεάν μεταφοράς ορισμένων κατηγοριών ταξιδιωτών – Υποχρέωση της αρμόδιας αρχής περί χορήγησης στους φορείς αποζημίωσης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας – Μέθοδος υπολογισμού] . . .	10

2022/C 408/12	Υπόθεση C-624/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Rechterbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E.K. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2003/109/EK – Καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες – Πεδίο εφαρμογής – Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος έχει δικαίωμα διαμονής δυνάμει του άρθρου 20 ΣΛΕΕ – Άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο ε' – Διαμονή αποκλειστικά για λόγους προσωρινού χαρακτήρα – Αυτοτελής έννοια του δικαίου της Ένωσης)	11
2022/C 408/13	Υπόθεση C-659/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ET κατά Ministerstvo životního prostředí [Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας μέσω του ελέγχου του εμπορίου τους – Κανονισμός (ΕΚ) 338/97 – Άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο δ' – Έννοια των «δειγμάτων ζωικών ειδών που γεννήθηκαν και εκτράφηκαν σε αιχμαλωσία» – Κανονισμός (ΕΚ) 865/2006 – Άρθρο 1, σημείο 3 – Έννοια του «ζωικού κεφαλαίου αναπαραγωγής» – Άρθρο 54, σημείο 2 – Δημιουργία του ζωικού κεφαλαίου αναπαραγωγής – Έλεγχος της καταγωγής] . . .	12
2022/C 408/14	Υπόθεση C-716/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RTL Television GmbH κατά Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR — Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A. (Προδικαστική παραπομπή – Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα – Δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και καλωδιακή αναμετάδοση – Οδηγία 93/83/ΕΟΚ – Άρθρο 1, παράγραφος 3 – Έννοια της «καλωδιακής αναμετάδοσης» – Πάροχος υπηρεσίας αναμετάδοσης ο οποίος δεν έχει την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης καλωδιακού δικτύου – Ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές διανομή τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών εκπομπών που μεταδίδονται μέσω δορυφόρου και προορίζονται για λήψη από το κοινό, η οποία πραγματοποιείται από τον φορέα εκμετάλλευσης ξενοδοχειακής μονάδας μέσω παραβολικής κεραίας, καλωδίου και τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών συσκευών – Δεν υφίσταται)	13
2022/C 408/15	Υπόθεση C-720/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgericht Cottbus (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RO νομίμως εκπροσωπούμενη κατά Bundesrepublik Deutschland [Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου – Κριτήρια και μηχανισμοί προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 (Δουβλίνο III) – Αίτηση διεθνούς προστασίας υποβληθείσα από ανήλικο στο κράτος μέλος γέννησής του – Γονείς του ανηλίκου στους οποίους είχε προηγουμένως χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα σε άλλο κράτος μέλος – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Άρθρο 9 – Άρθρο 20, παράγραφος 3 – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Παραδεκτό της αίτησης διεθνούς προστασίας και ευθύνη για την εξέτασή της]	14
2022/C 408/16	Υπόθεση C-19/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Rechterbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — I, S κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid [Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 – Κριτήρια και μηχανισμοί για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας – Άρθρο 8, παράγραφος 2, και άρθρο 27, παράγραφος 1 – Ασυρόδετος ανήλικος ο οποίος έχει συγγενή που ευρίσκεται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος – Απόρριψη από το εν λόγω κράτος μέλος της αίτησης αναδοχής του ανηλίκου – Δικαίωμα του ανηλίκου ή του συγγενούς να ασκήσει πραγματική προσφυγή κατά της απορριπτικής απόφασης – Άρθρα 7, 24 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μείζον συμφέρον του παιδιού]	15
2022/C 408/17	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-80/21 έως C-82/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αιτήσεις του Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E.K., S.K. κατά D.B.P. (C-80/21) και B.S., W.S. κατά M. (C-81/21) και B.S., Ł.S. κατά M. (C-82/21) (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 6, παράγραφος 1, και άρθρο 7, παράγραφος 1 – Συμβάσεις ενυπόθηκου δανείου – Αποτελέσματα της διαπίστωσης του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας – Παραγραφή – Αρχή της αποτελεσματικότητας)	15
2022/C 408/18	Υπόθεση C-98/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt R κατά W-GmbH [Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 1, άρθρο 9, παράγραφος 1, άρθρο 167 και άρθρο 168, στοιχείο α' – Έκπτωση του φόρου εισροών – Έννοια του «υποκειμένου στον φόρο» – Εταιρία χαρτοφυλακίου – Δαπάνες συνδεδεμένες με εισφορά σε είδος από εταίρο προς θυγατρικές – Μη συνυπολογισμός των δαπανών στα γενικά έξοδα – Δραστηριότητες των θυγατρικών σε μεγάλο βαθμό απαλλασσόμενες από τον φόρο]	17

2022/C 408/19	Υπόθεση C-263/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC) κατά Administración del Estado κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/EK — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαίρεση — Αντιγραφή για ιδιωτική χρήση — Τέλος — Απαλλαγή ex ante — Πιστοποιητικό απαλλαγής εκδιδόμενο από οντότητα ιδιωτικού δικαίου ελεγχόμενη αποκλειστικά από τις εταιρίες διαχείρισης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας — Ελεγκτικές εξουσίες της οντότητας αυτής)	17
2022/C 408/20	Υπόθεση C-267/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Uniqia Asigurări SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 56 — Παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών — Τόπος αναφοράς όσον αφορά τη φορολόγηση — Υπηρεσίες διακανονισμού ζημιών που παρέχονται από τρίτες εταιρείες στο όνομα και για λογαριασμό ασφαλιστή]	18
2022/C 408/21	Υπόθεση C-294/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA κατά Navitours Sàrl [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Πράξεις που υπόκεινται σε φόρο — Άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Τόπος παροχής υπηρεσιών μεταφοράς — Κρουαζιέρες στον ποταμό Μοζέλα — Ποταμός υπό καθεστώς συγκυριαρχίας]	19
2022/C 408/22	Υπόθεση C-319/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Corte d'appello di Venezia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agecontrol SpA κατά ZR, Lidl Italia Srl (Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 — Συσκευασμένα νωπά οπωροκηπευτικά — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 — Έλεγχος συμμόρφωσης — Μεταφορά σε σημείο πώλησης που ανήκει στην ίδια εταιρεία εμπορίας — Συνοδευτικό έγγραφο — Ένδειξη της χώρας καταγωγής)	20
2022/C 408/23	Υπόθεση C-368/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — R.T. κατά Hauptzollamt Hamburg [Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση — Ενωσιακός τελωνειακός κώδικας — Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 — Τόπος γένεσης της τελωνειακής οφειλής — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 30 — Άρθρο 60 — Άρθρο 71, παράγραφος 1 — Γενεσιουργός αιτία και απαιτητό του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή — Τόπος γένεσης της φορολογικής οφειλής — Διαπίστωση ότι δεν τηρήθηκε υποχρέωση επιβαλλόμενη από την τελωνειακή νομοθεσία της Ένωσης — Καθορισμός του τόπου εισαγωγής των εμπορευμάτων — Μέσο μεταφοράς ταξινομημένο σε τρίτη χώρα και εισαχθέν στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά παράβαση της τελωνειακής νομοθεσίας]	20
2022/C 408/24	Υπόθεση C-399/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Svea Hovrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — IRnova AB κατά FLIR Systems AB [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 24, σημείο 4 — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία — Διεθνής δικαιοδοσία σε δίκες που έχουν ως αντικείμενο την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας — Πεδίο εφαρμογής — Αίτηση για τη χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας η οποία κατατέθηκε σε τρίτο κράτος και δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το οποίο χορηγήθηκε εντός τρίτου κράτους — Ιδιότητα του εφευρέτη — Δικαιούχος εφευρέσης]	21
2022/C 408/25	Υπόθεση C-422/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Interno κατά TO (Προδικαστική παραπομπή — Αιτούντες διεθνή προστασία — Οδηγία 2013/33/ΕΕ — Άρθρο 20, παράγραφοι 4 και 5 — Ιδιαίτερα βίαιη συμπεριφορά — Ευξέρεια των κρατών μελών να καθορίζουν τις εφαρμοστέες κυρώσεις — Περιεχόμενο — Ανάκληση των υλικών συνθηκών υποδοχής)	22
2022/C 408/26	Υπόθεση C-507/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 — Puma SE κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ — Εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14 — Εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ — Αρμοδιότητα <i>ratione temporis</i> — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)	22

2022/C 408/27	Υπόθεση C-188/22: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Opolu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VP [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 1206/2001 – Διεξαγωγή αποδείξεων – Έγγραφο εξέταση προσώπου που διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος του έχοντος διεθνή δικαιοδοσία δικαστηρίου – Δυνατότητα χρήσεως του τρόπου διεξαγωγής αποδείξεων που προβλέπει το εθνικό δίκαιο και όχι εκείνου που προβλέπει ο παρών κανονισμός]	23
2022/C 408/28	Υπόθεση C-205/22: Διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C.D.A. κατά I.J., N.L. (Διαγραφή)	23
2022/C 408/29	Υπόθεση C-36/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Ιανουαρίου 2022 οι Silvia González Sordo κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-642/21, Silvia González Sordo κ.λπ. κατά Επιτροπής	24
2022/C 408/30	Υπόθεση C-37/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Ιανουαρίου 2022 οι GZ (*) κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-687/21, GZ (*) κ.λπ. κατά Επιτροπής	24
2022/C 408/31	Υπόθεση C-38/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Ιανουαρίου 2022 οι José Antonio Santos Cañibano κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-649/21, Santos Cañibano κ.λπ. κατά Επιτροπής	25
2022/C 408/32	Υπόθεση C-39/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Ιανουαρίου 2022 οι Enol Velasco Granda κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-658/21, Velasco Granda κ.λπ. κατά Επιτροπής	25
2022/C 408/33	Υπόθεση C-40/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Ιανουαρίου 2022 οι Ramón Baidés Fernández κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-659/21, Ramón Baidés Fernández κ.λπ. κατά Επιτροπής	25
2022/C 408/34	Υπόθεση C-195/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Μαρτίου 2022 η Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 27 Ιανουαρίου 2022 στην υπόθεση T-736/21, PTTAZ κατά Επιτροπής	26
2022/C 408/35	Υπόθεση C-400/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2022 — VT και UR κατά Conny GmbH	26
2022/C 408/36	Υπόθεση C-427/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία) στις 28 Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά BG	27
2022/C 408/37	Υπόθεση C-430/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 28 Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά VB	27
2022/C 408/38	Υπόθεση C-432/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 28 Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά PT, SD	28
2022/C 408/39	Υπόθεση C-438/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski rayonon sad (Βουλγαρία) στις 4 Ιουλίου 2022 — «Em akaunt BG» EOOD κατά Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo «Armeets» AD	28
2022/C 408/40	Υπόθεση C-411/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 5 Ιουλίου 2022 — Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashitia organ na operativna programa «Regioni v rastezh» 2014-2020 κατά Obshtina Razgrad	30
2022/C 408/41	Υπόθεση C-443/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 5 Ιουλίου 2022 — Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa «INTERREG V-A Rumania — Bulgaria 2014-2020» κατά Obshtina Balchik	31
2022/C 408/42	Υπόθεση C-450/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 6 Ιουλίου 2022 — Caixabank SA και λοιποί κατά ADICAE και λοιπών	32

2022/C 408/43	Υπόθεση C-468/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsialisiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 13 Ιουλίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά VB	33
2022/C 408/44	Υπόθεση C-534/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Αυγούστου 2022 ο Roberto Aquino κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) την 1η Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-253/21, Aquino κατά Κοινοβουλίου	33
2022/C 408/45	Υπόθεση C-546/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 16 Αυγούστου 2022 — GF κατά Schauinsland-Reisen GmbH	34
2022/C 408/46	Υπόθεση C-265/21: Διάταξη του Προέδρου δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AB, AB-CD κατά Z EF	35
2022/C 408/47	Υπόθεση C-481/21: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TX κατά Bundesrepublik Deutschland	35
Γενικό Δικαστήριο		
2022/C 408/48	Υπόθεση T-483/22: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2022 — Genzyme Europe κατά Επιτροπής	36
2022/C 408/49	Υπόθεση T-507/22: Προσφυγή της 19ης Αυγούστου 2022 — Schrom Farms κατά Επιτροπής	37
2022/C 408/50	Υπόθεση T-536/22: Προσφυγή της 31ης Αυγούστου 2022 — PAN Europe κατά Επιτροπής	38
2022/C 408/51	Υπόθεση T-541/22: Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2022 — Sanity Group κατά EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group)	38
2022/C 408/52	Υπόθεση T-542/22: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2022 — Martin Rodrigo κατά EUIPO — Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)	39
2022/C 408/53	Υπόθεση T-543/22: Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2022 — Laboratorios Ern κατά EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN)	40
2022/C 408/54	Υπόθεση T-549/22: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2022 — Prolactal κατά EUIPO — Prolactea (PROLACTAL)	40
2022/C 408/55	Υπόθεση T-552/22: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2022 r. — mataharispaclub κατά EUIPO — Rouha (SpraClubMatahari)	41
2022/C 408/56	Υπόθεση T-555/22: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2022 — Γαλλία κατά Επιτροπής	42
2022/C 408/57	Υπόθεση T-565/22: Προσφυγή-αγωγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2022 — HF κατά Κοινοβουλίου	43
2022/C 408/58	Υπόθεση T-474/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 — Schenk Italia κατά EUIPO — Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	43
2022/C 408/59	Υπόθεση T-608/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 — Automobiles Citroën κατά EUIPO — Polestar (Απεικόνιση δύο αντεστραμμένων τεθλασμένων γραμμών — σεβρόν)	44
2022/C 408/60	Υπόθεση T-625/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 — Automobiles Citroën κατά EUIPO — Polestar (Απεικόνιση δύο αντεστραμμένων τεθλασμένων γραμμών — σεβρόν)	44

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2022/C 408/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 398 της 17.10.2022

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 389 της 10.10.2022

EE C 380 της 3.10.2022

EE C 368 της 26.9.2022

EE C 359 της 19.9.2022

EE C 340 της 5.9.2022

EE C 326 της 29.8.2022

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΟΤ κατά Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Υπόθεση C-184/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 7, 8 και 52, παράγραφος 1 – Οδηγία 95/46/ΕΚ – Άρθρο 7, στοιχείο γ' – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο – Άρθρο 9, παράγραφος 1 – Επεξεργασία απαραίτητη για τη συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας – Σκοπός δημοσίου συμφέροντος – Αναλογικότητα – Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει τη δημοσίευση στο διαδικτυο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στη δήλωση συμφερόντων φυσικών προσώπων που απασχολούνται στη δημόσια διοίκηση ή διοικούν ενώσεις ή φορείς που χρηματοδοτούνται από δημόσιους πόρους – Πρόληψη των συγκρούσεων συμφερόντων και της διαφθοράς στον δημόσιο τομέα]

(2022/C 408/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΟΤ

κατά

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

παρισταμένου του: Fondas «Nevyriausybinių organizacijų informacijos ir paramos centras»

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, στοιχείο γ', της οδηγίας οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 8 και 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει τη δημοσίευση στο διαδικτυο της δήλωσης ιδιωτικών συμφερόντων την οποία υποχρεούνται να υποβάλλουν οι διευθύνοντες οργανισμούς χρηματοδοτούμενους από κρατικούς πόρους, ιδίως κατά το μέτρο που η δημοσίευση αφορά ονομαστικά δεδομένα σχετικά με τον σύζυγο του δηλούντος ή με το πρόσωπο με το οποίο ο δηλών είτε έχει συνάψει σύμφωνο συμβίωσης είτε συμβιώνει σε ελεύθερη ένωση ή με τους οικείους του δηλούντος ή με άλλα γνωστά σε αυτόν πρόσωπα λόγω των οποίων ενδέχεται να προκύψουν καταστάσεις συγκρούσεως συμφερόντων, ή ακόμη κάθε συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε εντός των τελευταίων δώδεκα ημερολογιακών μηνών, εάν η αξία της υπερβαίνει το ποσό των 3 000 ευρώ.

- 2) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46 και του άρθρου 9, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, αποτελεί επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, η δημοσίευση, στον ιστότοπο της δημόσιας αρχής που είναι επιφορτισμένη με τη συλλογή των δηλώσεων ιδιωτικών συμφερόντων και τον έλεγχο του περιεχομένου τους, δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα οποία ενδέχεται να προκύψει εμμέσως ο γενετήσιος προσανατολισμός ενός φυσικού προσώπου.

(¹) EE C 255 της 3.8.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αιτήσεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Bundesrepublik Deutschland κατά SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-273/20 και C-355/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Μεταναστευτική πολιτική – Δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση – Οδηγία 2003/86/ΕΚ – Άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α' – Άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Έννοια του όρου «ανήλικο τέκνο» – Έννοια του όρου «πραγματικός οικογενειακός βίος» – Ενήλικος που ζητεί την οικογενειακή επανένωση με ανήλικο στον οποίο έχει χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα – Κρίσιμη ημερομηνία για την εκτίμηση της ανηλικότητας)

(2022/C 408/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundesrepublik Deutschland

κατά

SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

παρισταμένων των: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση οικογενειακής επανένωσης γονέων με ασυνόδευτο ανήλικο πρόσφυγα, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 3, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο στ', της οδηγίας, το να εξακολουθεί να είναι ο πρόσφυγας αυτός ανήλικος κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης επί της αιτήσεως εισόδου και διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης που υπέβαλαν οι γονείς του συντηρούντος δεν συνιστά «όρο», κατά το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', η μη τήρηση του οποίου παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να απορρίψουν την εν λόγω αίτηση. Επιπλέον, οι διατάξεις αυτές, ερμηνευόμενες υπό το πρίσμα του άρθρου 13, παράγραφος 2, της οδηγίας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, σε μια τέτοια περίπτωση, το δικαίωμα διαμονής των ενδιαφερόμενων γονέων παύει μόλις το τέκνο ενηλικιωθεί.
- 2) Το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/86 έχει την έννοια ότι, για να γίνει δεκτό ότι υφίσταται πραγματικός οικογενειακός βίος, κατά τη διάταξη αυτή, στην περίπτωση οικογενειακής επανένωσης γονέα με ανήλικο τέκνο στο οποίο έχει χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα, όταν το τέκνο ενηλικιώθηκε πριν από την έκδοση της απόφασης επί της αιτήσεως εισόδου και διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης που υπέβαλε ο γονέας, δεν αρκεί η συγγένεια πρώτου βαθμού εξ αίματος και μόνον. Εντούτοις, δεν είναι αναγκαίο το συντηρούν τέκνο και ο ενδιαφερόμενος γονέας να συγκατοικούν σε κοινό νοικοκυριό ή να ζουν υπό την ίδια στέγη προκειμένου ο γονέας να μπορεί να επωφεληθεί της οικογενειακής επανένωσης. Περιστασιακές επισκέψεις, εφόσον είναι δυνατές, και πάσης φύσεως τακτικές επαφές είναι δυνατόν να επαρκούν για να θεωρηθεί

ότι τα πρόσωπα αυτά ανασυγκροτούν προσωπικές και συναισθηματικές σχέσεις και να πιστοποιηθεί η ύπαρξη πραγματικού οικογενειακού βίου. Επιπλέον, δεν μπορεί ούτε να απαιτείται το συντηρούν τέκνο και ο ενδιαφερόμενος γονέας να αλληλοϋποστηρίζονται οικονομικά.

(¹) EE C 378 της 9.11.2020.
EE C 348 της 19.10.2020.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του
Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesrepublik
Deutschland κατά XC**

(Υπόθεση C-279/20) (¹)

**(Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Μεταναστευτική
πολιτική – Δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση – Οδηγία 2003/86/ΕΚ – Άρθρο 4, παράγραφος 1,
πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ' – Έννοια του όρου «ανήλικο τέκνο» – Άρθρο 16, παράγραφος 1,
στοιχείο β' – Έννοια του όρου «πραγματικός οικογενειακός βίος» – Τέκνο που ζητεί την οικογενειακή
επανένωση με τον πατέρα του, στον οποίο χορηγήθηκε το καθεστώς πρόσφυγα – Κρίσιμη ημερομηνία
για την εκτίμηση της ανηλικότητας)**

(2022/C 408/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundesrepublik Deutschland

κατά

XC

παρισταμένου του: Landkreis Cloppenburg

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, έχει την έννοια ότι το χρονικό σημείο το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για να καθοριστεί αν το τέκνο συντηρούντος στον οποίο έχει χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα είναι ανήλικο τέκνο, κατά τη διάταξη αυτή, σε περίπτωση κατά την οποία το τέκνο ενηλικιώθηκε πριν από τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα στον συντηρούντα γονέα και πριν από την υποβολή της αιτήσεως οικογενειακής επανένωσης, είναι το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο συντηρών γονέας υπέβαλε την αίτηση ασύλου για να του χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα, υπό την προϋπόθεση ότι έχει υποβληθεί αίτηση οικογενειακής επανένωσης εντός τριών μηνών από την αναγνώριση του καθεστώτος πρόσφυγα στον συντηρούντα γονέα.
- 2) Το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/86 έχει την έννοια ότι, για να γίνει δεκτό ότι υφίσταται πραγματικός οικογενειακός βίος, κατά τη διάταξη αυτή, στην περίπτωση οικογενειακής επανένωσης ανήλικου τέκνου με γονέα στον οποίο έχει χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα, όταν το τέκνο ενηλικιώθηκε πριν από τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα στον συντηρούντα γονέα και πριν από την υποβολή της αιτήσεως οικογενειακής επανένωσης, δεν αρκεί η έννομη σχέση γονέα-τέκνου και μόνον. Εντούτοις, δεν είναι αναγκαίο ο συντηρών γονέας και το ενδιαφερόμενο τέκνο να συγκατοικούν σε κοινό νοικοκυριό ή να ζουν υπό την ίδια στέγη προκειμένου το τέκνο να μπορεί να επωφεληθεί της οικογενειακής επανένωσης. Περιστασιακές επισκέψεις, εφόσον είναι δυνατόν, και πάσης φύσεως τακτικές επαφές είναι δυνατόν να επαρκούν για να θεωρηθεί ότι τα πρόσωπα αυτά ανασυγκροτούν προσωπικές και συναισθηματικές σχέσεις και να πιστοποιηθεί η ύπαρξη πραγματικού οικογενειακού βίου. Επιπλέον, δεν μπορεί ούτε να απαιτείται ο συντηρών γονέας και το τέκνο του να αλληλοϋποστηρίζονται οικονομικά.

(¹) EE C 378 της 9.11.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Roma Multiservizi spa, Rekeep spa κατά Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Υπόθεση C-332/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Συμβάσεις παραχώρησης – Σύσταση εταιρίας μεικτής οικονομίας – Ανάθεση στην εταιρία αυτή της διαχείρισης «ολοκληρωμένης σχολικής υπηρεσίας» – Ανάδειξη του ιδιώτη εταίρου μέσω διαγωνισμού – Οδηγία 2014/23/EK – Άρθρο 38 – Οδηγία 2014/24/EK – Άρθρο 58 – Δυνατότητα εφαρμογής – Κριτήρια «in house» – Απαίτηση ελάχιστης συμμετοχής του ιδιώτη εταίρου στο κεφάλαιο της εταιρίας μεικτής οικονομίας – Έμμεση συμμετοχή της αναθέτουσας αρχής στο κεφάλαιο του ιδιώτη εταίρου – Κριτήρια επιλογής)

(2022/C 408/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

κατά

Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

παρισταμένης της: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 58 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/2365 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2017, έχει την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποκλείσει οικονομικό φορέα από τη διαδικασία που αποσκοπεί, αφενός, στη σύσταση εταιρίας μεικτής οικονομίας και, αφετέρου, στην ανάθεση στην εταιρία αυτή δημόσιας σύμβασης υπηρεσιών, όταν ο εν λόγω αποκλεισμός δικαιολογείται από το γεγονός ότι η έμμεση συμμετοχή της αναθέτουσας αρχής στο κεφάλαιο του οικονομικού φορέα θα είχε ως αποτέλεσμα, εν τοις πράγμασι, την υπέρβαση του ανώτατου ορίου συμμετοχής της αναθέτουσας αρχής στο κεφάλαιο της εταιρίας, όπως ορίζεται στα τεύχη του διαγωνισμού, σε περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή επέλεγε τον ως άνω οικονομικό φορέα ως εταίρο της, εφόσον η εν λόγω υπέρβαση καταλήγει στην επίταση του οικονομικού κινδύνου που φέρει η αναθέτουσα αρχή.
- 2) Το άρθρο 38 της οδηγίας 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26 Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης, όπως τροποποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/2366 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2017, έχει την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποκλείσει οικονομικό φορέα από τη διαδικασία που αποσκοπεί, αφενός, στη σύσταση εταιρίας μεικτής οικονομίας και, αφετέρου, στην ανάθεση στην εταιρία αυτή σύμβασης παραχώρησης υπηρεσιών, όταν ο εν λόγω αποκλεισμός δικαιολογείται από το γεγονός ότι η έμμεση συμμετοχή της αναθέτουσας αρχής στο κεφάλαιο του οικονομικού φορέα θα είχε ως αποτέλεσμα, εν τοις πράγμασι, την υπέρβαση του ανώτατου ορίου συμμετοχής της αναθέτουσας αρχής στο κεφάλαιο της εταιρίας, όπως ορίζεται στα τεύχη του διαγωνισμού, σε περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή επέλεγε τον ως άνω οικονομικό φορέα ως εταίρο της, εφόσον η εν λόγω υπέρβαση καταλήγει στην επίταση του οικονομικού κινδύνου που φέρει η αναθέτουσα αρχή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 329 της 5.10.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Kúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt. κατά Magyar Nemzeti Bank

(Υπόθεση C-352/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Οδηγία 2009/65/EK – Οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) – Οδηγία 2011/61/ΕΕ – Οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων – Πολιτικές και πρακτικές αποδοχών των διευθυνόντων εταιρία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ ή του διαχειριστή οργανισμού εναλλακτικών επενδύσεων – Μερίσματα που διανέμονται σε ορισμένα ανώτερα διοικητικά στελέχη – Έννοια των «αποδοχών» – Άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα ιδιοκτησίας]

(2022/C 408/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Kúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt.

κατά

Magyar Nemzeti Bank

Διατακτικό

Τα άρθρα 14 έως 14β της οδηγίας 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/91/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, το άρθρο 13, παράγραφος 1 και το παράρτημα II, σημεία 1 και 2, της οδηγίας 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/EK και 2009/65/EK και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010,

έχουν την έννοια ότι:

οι διατάξεις όσον αφορά τις πολιτικές και τις πρακτικές αποδοχών έχουν εφαρμογή στα μερίσματα τα οποία μια εταιρία με συνήθη δραστηριότητα τη διαχείριση οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) και οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων διανέμει απευθείας ή έμμεσα σε ορισμένα μέλη του προσωπικού της τα οποία ασκούν καθήκοντα γενικού διευθυντή, διευθυντή επενδύσεων ή διαχειριστή επενδύσεων λόγω της ιδιότητάς τους ως κατόχων των μετοχών αυτής της εταιρίας, στην περίπτωση που η πολιτική διανομής των εν λόγω μερισμάτων είναι ικανή να παράσχει κίνητρο στους εν λόγω εργαζομένους να αναλάβουν κινδύνους επιζήμιους για τα συμφέροντα των ΟΣΕΚΑ ή των ΟΕΕ τους οποίους διαχειρίζεται η εν λόγω εταιρία, καθώς και για τα συμφέροντα των επενδυτών εντός αυτών και, κατά συνέπεια, να διευκολύνει την καταστράτηγηση των απαιτήσεων που απορρέουν από τις ανωτέρω διατάξεις.

⁽¹⁾ ΕΕ C 423 της 7.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Satversmes tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία κινηθείσα από Boriss Cilevičs κ.λπ.

(Υπόθεση C-391/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Ελευθερία εγκατάστασης – Περιορισμός – Δικαιολόγηση – Οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος – Ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης – Υποχρέωση προσφοράς των προγραμμάτων σπουδών στην επίσημη γλώσσα του οικείου κράτους μέλους – Άρθρο 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ – Εθνική ταυτότητα κράτους μέλους – Προάσπιση και προώθηση της επίσημης γλώσσας κράτους μέλους – Αρχή της αναλογικότητας)

(2022/C 408/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

παρισταμένου του: Latvijas Republikas Saeima

Διατακτικό

Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία καταρχήν επιβάλλει στα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης την υποχρέωση διδασκαλίας αποκλειστικά στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους αυτού, εφόσον η ρύθμιση αυτή δικαιολογείται από λόγους που συνδέονται με την προστασία της εθνικής ταυτότητας του κράτους μέλους, ήτοι εφόσον είναι αναγκαία και αναλογική προς την προστασία του θεμιτώς επιδιωκόμενου σκοπού.

⁽¹⁾ EE C 359 της 26.10.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Finanzgericht Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — S κατά Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Υπόθεση C-411/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Ιθαγένεια της Ένωσης – Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Ίση μεταχείριση – Οδηγία 2004/38/EK – Άρθρο 24, παράγραφοι 1 και 2 – Παροχές κοινωνικής ασφάλισης – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 4 – Οικογενειακές παροχές – Αποκλεισμός των υπηκόων άλλων κρατών μελών οι οποίοι δεν ασκούν οικονομική δραστηριότητα κατά τους πρώτους τρεις μήνες διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής)

(2022/C 408/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Bremen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

S

κατά

Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Διατακτικό

Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία σε πολίτη της Ένωσης, υπήκοο άλλου κράτους μέλους ο οποίος έχει αποκτήσει συνήθη διαμονή στην επικράτεια του πρώτου κράτους μέλους και ο οποίος είναι οικονομικώς ανενεργός καθόσον δεν ασκεί αμειβόμενη δραστηριότητα στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν χορηγούνται «οικογενειακές παροχές», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού αυτού, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, στοιχείο κστ', του ίδιου κανονισμού, κατά τους πρώτους τρεις μήνες διαμονής στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους, ενώ οικονομικά ανενεργός υπήκοος του εν λόγω κράτους μέλους απολαύει αυτών των παροχών, στις οποίες περιλαμβάνονται και παροχές που χορηγούνται κατά τους πρώτους τρεις μήνες κατόπιν της επιστροφής του στο συγκεκριμένο κράτος μέλος αφού του άσκησε, δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, το δικαίωμα κυκλοφορίας και διαμονής σε άλλο κράτος μέλος.

Το άρθρο 24, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε τέτοια ρύθμιση.

(¹) EE C 423 της 7.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — M P A κατά LC D N M T

(Υπόθεση C-501/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας – Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 – Άρθρα 3, 6 έως 8 και 14 – Έννοια της «συνήθους διαμονής» – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής – Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 4/2009 – Άρθρα 3 και 7 – Πολίτες δύο διαφορετικών κρατών μελών οι οποίοι διαμένουν σε τρίτο κράτος ως συμβασιούχοι υπάλληλοι και οι οποίοι υπηρετούν στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο εν λόγω τρίτο κράτος – Καθορισμός της δικαιοδοσίας – Αναγκαστική δικαιοδοσία (*Forum necessitatis*)]

(2022/C 408/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

M P A

κατά

LC D N M T

Διατακτικό

1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000, και το άρθρο 3, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής, έχουν την έννοια ότι, για τον προσδιορισμό του τόπου της συνήθους διαμονής κατά τις διατάξεις αυτές, δεν μπορεί να αποτελεί καθοριστικό στοιχείο η ιδιότητα των ενδιαφερόμενων συζύγων ως συμβασιούχων υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίοι υπηρετούν σε αντιπροσωπεία αυτής σε τρίτο κράτος και για τους οποίους προβάλλεται ότι απολαύουν του διπλωματικού καθεστώτος στο εν λόγω τρίτο κράτος.

- 2) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού αριθ. 2201/2003 έχει την έννοια ότι για τον προσδιορισμό της συνήθους διαμονής ενός τέκνου, ο δεσμός της ιθαγένειας της μητέρας καθώς και η πρότερη της συνάψεως του γάμου διαμονή αυτής στο κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αιτήσεως για την κίνηση διαδικασίας στον τομέα της γονικής μέριμνας δεν ασκεί επιρροή, ενώ το στοιχείο ότι τα ανήλικα τέκνα έχουν γεννηθεί στο εν λόγω κράτος μέλος του οποίου έχουν την ιθαγένεια δεν επαρκεί.
- 3) Στην περίπτωση που κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί αιτήματος για τη λύση του συζυγικού δεσμού βάσει των άρθρων 3 έως 5 του κανονισμού αριθ. 2201/2003, το άρθρο 7 του κανονισμού αυτού, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού, έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι ο εφεσίβλητος της κύριας δίκης είναι πολίτης κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο υπάγεται το επιληφθέν δικαστήριο εμποδίζει την εφαρμογή της προβλεπόμενης στο ανωτέρω άρθρο 7 επικουρικής βάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας, πλην όμως τα δικαστήρια του κράτους μέλους του οποίου ο εφεσίβλητος είναι πολίτης έχουν δικαιοδοσία να επιληφθούν τέτοιας αίτησης κατ' εφαρμογή των εθνικών κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας του εν λόγω κράτους μέλους.
- Στην περίπτωση που κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί αιτήματος περί γονικής μέριμνας βάσει των άρθρων 8 έως 13, του κανονισμού αριθ. 2201/2003, το άρθρο 14 του εν λόγω κανονισμού έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι ο εφεσίβλητος της κύριας δίκης είναι πολίτης κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο υπάγεται το επιληφθέν δικαστήριο δεν εμποδίζει την εφαρμογή της προβλεπόμενης στο άρθρο 14 επικουρικής βάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας.
- 4) Το άρθρο 7 του κανονισμού αριθ. 4/2009 έχει την έννοια ότι:

- στην περίπτωση που δεν βρίσκεται σε κράτος μέλος η συνήθης διαμονή των διαδίκων σε διαφορά σχετική με την υποχρέωση διατροφής, η διεθνή δικαιοδοσία που βασίζεται, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, στο *forum necessitatis*, και η οποία προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 7, δύναται να θεμελιωθεί εάν κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 3 έως 6 του κανονισμού αυτού, εφόσον δεν είναι ευλόγως δυνατή ή είναι ανέφικτη η έναρξη ή η διεξαγωγή διαδικασίας στο τρίτο κράτος με το οποίο η διαφορά παρουσιάζει στενό σύνδεσμο, και εφόσον υπάρχει επαρκής σύνδεσμος μεταξύ της διαφοράς αυτής και του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου·
- προκειμένου να γίνει δεκτό, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ότι δεν είναι ευλόγως δυνατή η έναρξη ή η διεξαγωγή διαδικασίας σε τρίτο κράτος, πρέπει, κατόπιν εμπεριστατωμένης ανάλυσης των προβαλλόμενων στοιχείων στο πλαίσιο κάθε υπόθεσης, η πρόσβαση στη δικαιοσύνη στο εν λόγω τρίτο κράτος να παρακωλύεται νομικώς ή πραγματικώς, ιδίως διά της εφαρμογής διαδικαστικών προϋποθέσεων οι οποίες εισάγουν διάκριση ή αντίκεινται στις θεμελιώδεις εγγυήσεις για τη διεξαγωγή δίκαιης δίκης, χωρίς να απαιτείται ο διάδικος ο οποίος επικαλείται το ανωτέρω άρθρο 7 να υποχρεούται να αποδείξει ότι κίνησε ή επιχείρησε να κινήσει χωρίς αποτέλεσμα αυτή τη διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων του εν λόγω τρίτου κράτους, και
- προκειμένου να γίνει δεκτό ότι πρέπει να υπάρχει επαρκής σύνδεσμος μεταξύ της διαφοράς και του κράτους του επιληφθέντος δικαστηρίου, είναι δυνατό να γίνει επίκληση της ιθαγένειας ενός εκ των διαδίκων.

(¹) EE C 423 της 7.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Landgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Landkreis Northeim κατά Daimler AG

(Υπόθεση C-588/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Άρθρο 101 ΣΛΕΕ – Αγωγές αποζημίωσης για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται παράβαση – Διαδικασία διευθετήσεως διαφορών – Προϊόντα που αφορά η παράβαση – Ειδικά φορτηγά – Φορτηγά συλλογής οικιακών απορριμμάτων)

(2022/C 408/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Landkreis Northeim

κατά

Daimler AG

παρισταμένων των: Iveco Magirus AG, Traton SE, πρώην MAN SE, MAN Truck & Bus και MAN Truck & Bus Deutschland GmbH, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Διατακτικό

Η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2016, η οποία κοινοποιήθηκε με την ένδειξη C(2016) 4673 τελικό, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 [ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση ΑΤ.39824 — Φορτηγά) έχει την έννοια ότι τα ειδικά φορτηγά, συμπεριλαμβανομένων των φορτηγών συλλογής οικιακών απορριμμάτων, εμπίπτουν στα προϊόντα που αφορά η διαπιστωθείσα με την απόφαση αυτή σύμπτωση.

(¹) ΕΕ C 53 της 15.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Tallinna Halduskohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AS Lux Express Estonia κατά Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Υπόθεση C-614/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 – Δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές – Επιβολή με γενικούς κανόνες υποχρέωσης δωρεάν μεταφοράς ορισμένων κατηγοριών ταξιδιωτών – Υποχρέωση της αρμόδιας αρχής περί χορήγησης στους φορείς αποζημίωσης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας – Μέθοδος υπολογισμού]

(2022/C 408/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallinna Halduskohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AS Lux Express Estonia

κατά

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Διατακτικό

1) Το άρθρο 2, στοιχείο ε΄, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 και (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/2338 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2016,

έχει την έννοια ότι:

εμπίπτει στην κατά τη διάταξη αυτή έννοια της «υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας» η προβλεπόμενη σε εθνική νομοθετική διάταξη υποχρέωση των επιχειρήσεων που παρέχουν στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους δημόσια υπηρεσία οδικών και σιδηροδρομικών μεταφορών να μεταφέρουν δωρεάν και χωρίς να λαμβάνουν αποζημίωση από το Δημόσιο ορισμένες κατηγορίες επιβατών, όπως παιδιά προσχολικής ηλικίας και ορισμένες κατηγορίες ατόμων με αναπηρία.

2) Το άρθρο 3, παράγραφος 2, και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, σημείο i, του κανονισμού 1370/2007, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2016/2338,

έχουν την έννοια ότι:

οι αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να χορηγούν στις επιχειρήσεις που διασφαλίζουν στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους δημόσια υπηρεσία οδικών και σιδηροδρομικών μεταφορών αποζημίωση για το καθαρό οικονομικό αποτέλεσμα, θετικό ή αρνητικό, επί του κόστους που προκύπτει και των εσόδων που γεννώνται κατά την εκπλήρωση της θεσπιζόμενης με γενικό κανόνα υποχρέωσης των επιχειρήσεων αυτών να μεταφέρουν δωρεάν ορισμένες κατηγορίες επιβατών, όπως παιδιά προσχολικής ηλικίας και ορισμένες κατηγορίες ατόμων με αναπηρία.

- 3) Το άρθρο 3, παράγραφος 2, και το σημείο 2 του παραρτήματος του κανονισμού 1370/2007, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2016/2338

έχουν την έννοια ότι:

οι αποζημιώσεις για το καθαρό οικονομικό αποτέλεσμα, θετικό ή αρνητικό, επί του κόστους που προκύπτει και των εσόδων που γεννώνται κατά την τήρηση των τιμολογιακών υποχρεώσεων που καθορίζονται με γενικούς κανόνες, οι οποίοι αποσκοπούν στον καθορισμό ανώτατων ορίων χρέωσης για ορισμένες κατηγορίες επιβατών, πρέπει να χορηγούνται σύμφωνα με τις αρχές του άρθρου 4, του άρθρου 6 και του παραρτήματος του κανονισμού αυτού, κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται η υπεραντιστάθμιση. Η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσό που αντιστοιχεί στο καθαρό οικονομικό αποτέλεσμα, το οποίο ισοδυναμεί με το άθροισμα των αποτελεσμάτων, θετικών ή αρνητικών, που επιφέρει η τήρηση της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας επί του κόστους και των εσόδων του φορέα παροχής δημόσιας υπηρεσίας, τα οποία εκτιμώνται με σύγκριση της κατάστασης κατά την οποία εκπληρώνεται η υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας με την κατάσταση που θα είχε διαμορφωθεί εάν η εν λόγω υποχρέωση δεν είχε εκπληρωθεί.

(¹) EE C 35 της 1.2.2021.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του
Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής
αποφάσεως] — E.K. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Υπόθεση C-624/20) (¹)

**(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2003/109/ΕΚ – Καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι
επί μακρόν διαμένοντες – Πεδίο εφαρμογής – Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος έχει δικαίωμα διαμονής
δυνάμει του άρθρου 20 ΣΛΕΕ – Άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο ε' – Διαμονή αποκλειστικά για
λόγους προσωρινού χαρακτήρα – Αυτοτελής έννοια του δικαίου της Ένωσης)**

(2022/C 408/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

E.K.

κατά

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Διατακτικό

- 1) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, η έννοια της διαμονής «αποκλειστικά για λόγους προσωρινού χαρακτήρα», η οποία διαλαμβάνεται στη διάταξη αυτή, είναι αυτοτελής έννοια του δικαίου της Ένωσης, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη.
- 2) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/109, η έννοια της διαμονής «αποκλειστικά για λόγους προσωρινού χαρακτήρα», η οποία διαλαμβάνεται στη διάταξη αυτή, δεν καλύπτει τη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας δυνάμει του άρθρου 20 ΣΛΕΕ στο έδαφος του κράτους μέλους του οποίου την ιθαγένεια έχει ο οικείος πολίτης της Ένωσης.

(¹) EE C 128 της 12.04.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ET κατά Ministerstvo životního prostředí

(Υπόθεση C-659/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας μέσω του ελέγχου του εμπορίου τους – Κανονισμός (ΕΚ) 338/97 – Άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο δ' – Έννοια των «δειγμάτων ζωικών ειδών που γεννήθηκαν και εκτράφηκαν σε αιχμαλωσία» – Κανονισμός (ΕΚ) 865/2006 – Άρθρο 1, σημείο 3 – Έννοια του «ζωικού κεφαλαίου αναπαραγωγής» – Άρθρο 54, σημείο 2 – Δημιουργία του ζωικού κεφαλαίου αναπαραγωγής – Έλεγχος της καταγωγής]

(2022/C 408/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ET

κατά

Ministerstvo životního prostředí

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 865/2006 της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 338/97 του Συμβουλίου για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους,

έχει την έννοια ότι:

δεν εμπίπτουν στον όρο «ζωικό κεφάλαιο αναπαραγωγής», κατά την ανωτέρω διάταξη, οι πρόγονοι δειγμάτων που εκτρέφονται σε εγκατάσταση αναπαραγωγής οι οποίοι ουδέποτε ευρίσκονταν στην ιδιοκτησία ή στην κατοχή της εν λόγω εγκαταστάσεως.

- 2) Το άρθρο 54, σημείο 2, του κανονισμού 865/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης,

έχει την έννοια ότι:

ένα ευρισκόμενο στην κατοχή εκτροφέα δείγμα ζωικού είδους μνημονευόμενου στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΚ) 338/97 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι γεννήθηκε και εκτράφηκε σε αιχμαλωσία, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, οσάκις οι πρόγονοι του εν λόγω δείγματος, οι οποίοι δεν ανήκουν στο ζωικό κεφάλαιο αναπαραγωγής του εν λόγω εκτροφέα, αποκτήθηκαν από τρίτους πριν από την έναρξη ισχύος των εν λόγω κανονισμών κατά τρόπο έχοντα αρνητικές επιπτώσεις για την επιβίωση του εν λόγω είδους σε άγρια κατάσταση.

⁽¹⁾ EE C 62 της 22.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RTL Television GmbH κατά Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR — Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

(Υπόθεση C-716/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα – Δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και καλωδιακή αναμετάδοση – Οδηγία 93/83/ΕΟΚ – Άρθρο 1, παράγραφος 3 – Έννοια της «καλωδιακής αναμετάδοσης» – Πάροχος υπηρεσίας αναμετάδοσης ο οποίος δεν έχει την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης καλωδιακού δικτύου – Ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές διανομή τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών εκπομπών που μεταδίδονται μέσω δορυφόρου και προορίζονται για λήψη από το κοινό, η οποία πραγματοποιείται από τον φορέα εκμετάλλευσης ξενοδοχειακής μονάδας μέσω παραβολικής κεραίας, καλωδίου και τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών συσκευών – Δεν υφίσταται)

(2022/C 408/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RTL Television GmbH

κατά

Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR — Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας,

έχει την έννοια ότι:

- δεν προβλέπει αποκλειστικό δικαίωμα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την καλωδιακή αναμετάδοση, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, και
- δεν συνιστά τέτοια καλωδιακή αναμετάδοση η ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές, διανομή τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών εκπομπών που μεταδίδονται μέσω δορυφόρου και προορίζονται για λήψη από το κοινό, όταν η αναμετάδοση αυτή πραγματοποιείται από πρόσωπο που δεν είναι επιχείρηση εκμετάλλευσης καλωδιακού δικτύου κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας, όπως ένα ξενοδοχείο.

⁽¹⁾ — ΕΕ C 110 της 29.3.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgericht Cottbus (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RO νομίμως εκπροσωπούμενη κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-720/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου – Κριτήρια και μηχανισμοί προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 (Δουβλίνο III) – Αίτηση διεθνούς προστασίας υποβληθείσα από ανήλικο στο κράτος μέλος γέννησής του – Γονείς του ανήλικου στους οποίους είχε προηγουμένως χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα σε άλλο κράτος μέλος – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Άρθρο 9 – Άρθρο 20, παράγραφος 3 – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Παραδεκτό της αίτησης διεθνούς προστασίας και ευθύνη για την εξέτασή της]

(2022/C 408/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Cottbus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RO νομίμως εκπροσωπούμενη

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 20, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα,

έχει την έννοια ότι:

δεν εφαρμόζεται κατ' αναλογίαν στην περίπτωση κατά την οποία ο ανήλικος και οι γονείς του υποβάλλουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας στο κράτος μέλος εντός του οποίου γεννήθηκε ο ανήλικος, ενώ οι γονείς του απολαύουν ήδη διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος.

- 2) Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας,

έχει την έννοια ότι:

δεν εφαρμόζεται κατ' αναλογίαν στην περίπτωση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται από ανήλικο σε κράτος μέλος όταν δικαιούχος διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος δεν είναι ο ίδιος ο ανήλικος, αλλά οι γονείς του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 88 της 15.3.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — I, S κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-19/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 – Κριτήρια και μηχανισμοί για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας – Άρθρο 8, παράγραφος 2, και άρθρο 27, παράγραφος 1 – Ασυνόδευτος ανήλικος ο οποίος έχει συγγενή που ευρίσκεται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος – Απόρριψη από το εν λόγω κράτος μέλος της αίτησης αναδοχής του ανηλίκου – Δικαίωμα του ανηλίκου ή του συγγενούς να ασκήσει πραγματική προσφυγή κατά της απορριπτικής απόφασης – Άρθρα 7, 24 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μείζον συμφέρον του παιδιού]

(2022/C 408/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

I, S

κατά

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Διατακτικό

Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7, 24 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

υποχρεώνει το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτημα αναδοχής, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού, να παράσχει δικαίωμα άσκησης ένδικης προσφυγής κατά της απορριπτικής απόφασής του στον ασυνόδευτο ανήλικο, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ι', του κανονισμού, ο οποίος ζητεί διεθνή προστασία, αλλά όχι στον συγγενή του ανηλίκου αυτού, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο η', του ίδιου κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 128 της 12.4.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αιτήσεις του Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E.K., S.K. κατά D.B.P. (C-80/21) και B.S., W.S. κατά M. (C-81/21) και B.S., Ł.S. κατά M. (C-82/21)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-80/21 έως C-82/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 6, παράγραφος 1, και άρθρο 7, παράγραφος 1 – Συμβάσεις ενυπόθηκου δανείου – Αποτελέσματα της διαπίστωσης του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας – Παραγραφή – Αρχή της αποτελεσματικότητας)

(2022/C 408/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., Ł.S. (C-82/21)

κατά

D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21),

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική νομολογία κατά την οποία το εθνικό δικαστήριο μπορεί να διαπιστώσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρήτρας σύμβασης συναφθείσας μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία όχι στο σύνολό της αλλά μόνο ως προς τα στοιχεία τα οποία της προσδίδουν καταχρηστικό χαρακτήρα, με αποτέλεσμα μετά την απάλειψη των εν λόγω στοιχείων η συγκεκριμένη ρήτρα να εξακολουθεί να ισχύει εν μέρει, στην περίπτωση που η απάλειψη ισοδυναμεί με αναθεώρηση της εν λόγω ρήτρας, επηρεάζοντας την ουσία της, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική νομολογία κατά την οποία το εθνικό δικαστήριο, αφού διαπιστώσει την ακυρότητα καταχρηστικής ρήτρας σύμβασης συναφθείσας μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία η οποία δεν συμπαρασύρει σε ακυρότητα τη σύμβαση στο σύνολό της, μπορεί να αντικαταστήσει την καταχρηστική συμβατική ρήτρα με εθνική διάταξη ενδοτικού δικαίου.

- 3) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική νομολογία κατά την οποία το εθνικό δικαστήριο, αφού διαπιστώσει την ακυρότητα καταχρηστικής ρήτρας σύμβασης συναφθείσας μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία η οποία συμπαρασύρει σε ακυρότητα τη σύμβαση στο σύνολό της, μπορεί να αντικαταστήσει την ακυρωθείσα συμβατική ρήτρα είτε με ερμηνεία της βούλησης των μερών, προκειμένου να αποτραπεί η ακύρωση της σύμβασης, είτε με εθνική διάταξη ενδοτικού δικαίου, παρά το γεγονός ότι ο καταναλωτής έχει ενημερωθεί για τις συνέπειες της ακυρότητας της σύμβασης και τις έχει αποδεχθεί.

- 4) Η οδηγία 93/13, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε εθνική νομολογία κατά την οποία η δεκαετής παραγραφή της αξίωσης του καταναλωτή για επιστροφή των ποσών που κατέβαλε αχρεωστήτως σε επαγγελματία σε εκτέλεση καταχρηστικής ρήτρας σύμβασης δανείου αρχίζει από την ημερομηνία της εκπλήρωσης κάθε επιμέρους παροχής εκ μέρους του καταναλωτή, ακόμη και στην περίπτωση που αυτός δεν ήταν σε θέση κατά τον χρόνο της εκπλήρωσης να εκτιμήσει ο ίδιος τον καταχρηστικό χαρακτήρα της συμβατικής ρήτρας ή δεν είχε γνώση του καταχρηστικού αυτού χαρακτήρα και χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ότι η σύμβαση δανείου προβλέπει χρόνο αποπληρωμής, εν προκειμένω τριάντα έτη, ο οποίος υπερβαίνει κατά πολύ τον χρόνο της νόμιμης δεκαετούς παραγραφής.

(¹) ΕΕ C 242 της. 21.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt R κατά W-GmbH

(Υπόθεση C-98/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 2, παράγραφος 1, άρθρο 9, παράγραφος 1, άρθρο 167 και άρθρο 168, στοιχείο α' – Έκπτωση του φόρου εισροών – Έννοια του «υποκειμένου στον φόρο» – Εταιρία χαρτοφυλακίου – Δαπάνες συνδεδεμένες με εισφορά σε είδος από εταίρο προς θυγατρικές – Μη συνυπολογισμός των δαπανών στα γενικά έξοδα – Δραστηριότητες των θυγατρικών σε μεγάλο βαθμό απαλλασσόμενες από τον φόρο]

(2022/C 408/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt R

κατά

W-GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 167 της οδηγίας αυτής,

έχει την έννοια ότι:

εταιρία χαρτοφυλακίου που πραγματοποιεί φορολογητέες πράξεις εκρών υπέρ θυγατρικών δεν δικαιούται να εκπίπτει τον φόρο επί των εισροών για παροχές τις οποίες αποκτά από τρίτους και εισφέρει στις θυγατρικές έναντι απόκτησης συμμετοχής στο συνολικό κέρδος τους, όταν οι παροχές εισροών, πρώτον, δεν έχουν ευθεία και άμεση σχέση με τις πράξεις της εταιρίας χαρτοφυλακίου που πραγματοποιούνται για ίδιο λογαριασμό αλλά με τις (σε μεγάλο βαθμό) απαλλασσόμενες δραστηριότητες των θυγατρικών, δεύτερον, δεν ενσωματώνονται στην τιμή των (παρεχόμενων προς τις θυγατρικές) φορολογητέων πράξεων και, τρίτον, δεν αποτελούν μέρος των γενικών εξόδων της ίδιας οικονομικής δραστηριότητας της εταιρίας χαρτοφυλακίου.

⁽¹⁾ EE C 182 της 10.5.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC) κατά Administración del Estado κ.λπ.

(Υπόθεση C-263/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα – Οδηγία 2001/29/EK – Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β' – Αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής – Εξαιρέση – Αντιγραφή για ιδιωτική χρήση – Τέλος – Απαλλαγή ex ante – Πιστοποιητικό απαλλαγής εκδιδόμενο από οντότητα ιδιωτικού δικαίου ελεγχόμενη αποκλειστικά από τις εταιρίες διαχείρισης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας – Ελεγκτικές εξουσίες της οντότητας αυτής)

(2022/C 408/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

κατά

Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, και η αρχή της ίσης μεταχείρισης

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία η διαχείριση των απαλλαγών από την καταβολή και των επιστροφών της αποζημίωσης για ιδιωτική αντιγραφή ανατίθεται σε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει συσταθεί και ελέγχεται από τους οργανισμούς διαχείρισης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, εφόσον η εν λόγω εθνική ρύθμιση προβλέπει ότι τα πιστοποιητικά απαλλαγής και οι επιστροφές πρέπει να χορηγούνται εγκαίρως και κατ'εφαρμογήν αντικειμενικών κριτηρίων, τα οποία δεν επιτρέπουν στο εν λόγω νομικό πρόσωπο να απορρίπτει αίτηση χορήγησης τέτοιου πιστοποιητικού ή αίτηση επιστροφής στηριζόμενο σε εκτιμήσεις κατά διακριτική ευχέρεια, και ότι οι σχετικές απορριπτικές αποφάσεις του νομικού προσώπου μπορούν να προσβληθούν με προσφυγή ενώπιον ανεξάρτητης αρχής.

- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29 και η αρχή της ίσης μεταχείρισης

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξουσιοδοτεί νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει συσταθεί και ελέγχεται από τους οργανισμούς διαχείρισης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και στο οποίο έχει ανατεθεί η διαχείριση των απαλλαγών από την καταβολή και των επιστροφών της αποζημίωσης για ιδιωτική αντιγραφή, να ζητεί πρόσβαση στις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων ελέγχου που του έχουν ανατεθεί προς τούτο, χωρίς να μπορεί να του αντιταχθεί, μεταξύ άλλων, το προβλεπόμενο από το εθνικό δίκαιο απόρρητο των λογιστικών βιβλίων και στοιχείων των επιχειρήσεων, το δε νομικό πρόσωπο υποχρεούται να διαφυλάσσει την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που αποκτά.

(¹) EE C 329 της 16.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Uniqia Asigurări SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Υπόθεση C-267/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 56 – Παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών – Τόπος αναφοράς όσον αφορά τη φορολόγηση – Υπηρεσίες διακανονισμού ζημιών που παρέχονται από τρίτες εταιρείες στο όνομα και για λογαριασμό ασφαλιστή]

(2022/C 408/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Uniqa Asigurări SA

κατά

Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Διατακτικό

Το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι οι υπηρεσίες διακανονισμού των ζημιών που παρέχονται από τρίτες εταιρίες, στο όνομα και για λογαριασμό ασφαλιστικής εταιρίας δεν εμπίπτουν στην «παροχή υπηρεσιών από συμβούλους, μηχανικούς, γραφεία μελετών, δικηγόρους, λογιστές και άλλες παρόμοιες υπηρεσίες καθώς και [...] επεξεργασία στοιχείων και [...] παροχή πληροφοριών» κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

⁽¹⁾ EE C 349 της 30.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA κατά Navitours Sàrl

(Υπόθεση C-294/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 1 – Πεδίο εφαρμογής – Πράξεις που υπόκεινται σε φόρο – Άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β' – Τόπος παροχής υπηρεσιών μεταφοράς – Κρουαζιέρες στον ποταμό Μοζέλα – Ποταμός υπό καθεστώς συγκυριαρχίας]

(2022/C 408/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

κατά

Navitours Sàrl

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991,

έχουν την έννοια ότι:

επιβάλλεται η φορολόγηση από κράτος μέλος των υπηρεσιών τουριστικής ναυσιπλοΐας οι οποίες παρέχονται από πάροχο εγκατεστημένο στο συγκεκριμένο κράτος μέλος εντός εδάφους το οποίο αποτελεί, δυνάμει διεθνούς συνθήκης συναφθείσας μεταξύ αυτού και ενός άλλου κράτους μέλους, κοινό έδαφος υπό καθεστώς συγκυριαρχίας των δύο αυτών κρατών μελών μη υποκείμενο σε οιαδήποτε παρέκκλιση προβλεπόμενη από το δικαίο της Ένωσης, εφόσον οι συγκεκριμένες παροχές δεν έχουν ήδη φορολογηθεί από αυτό το άλλο κράτος μέλος. Η φορολόγηση, εξ ενός εκ των εν λόγω κρατών μελών, της παροχής των συγκεκριμένων υπηρεσιών εμποδίζει το έτερο κράτος μέλος να τις φορολογήσει και αυτό, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας των δύο αυτών κρατών μελών να ρυθμίσουν με άλλον τρόπο, ιδίως μέσω συμφωνίας, τη φορολόγηση των υπηρεσιών που παρέχονται εντός του προαναφερθέντος εδάφους, υπό την προϋπόθεση ότι αποφεύγεται η μη φορολόγηση εσόδων και η διπλή φορολόγηση.

⁽¹⁾ EE C 191 της 10.5.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Corte d'appello di Venezia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agecontrol SpA κατά ZR, Lidl Italia Srl

(Υπόθεση C-319/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Γεωργία – Κοινή οργάνωση των αγορών – Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 – Συσκευασμένα νωπά οπωροκηπευτικά – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 – Έλεγχος συμμόρφωσης – Μεταφορά σε σημείο πώλησης που ανήκει στην ίδια εταιρεία εμπορίας – Συνοδευτικό έγγραφο – Ένδειξη της χώρας καταγωγής)

(2022/C 408/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte d'appello di Venezia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Agecontrol SpA

κατά

ZR, Lidl Italia Srl

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 4, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 8 του κανονισμού αυτού και των άρθρων 113 και 113α του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ»), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 361/2008 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2008, έχει την έννοια ότι ο έλεγχος της συμμόρφωσης προς τις προδιαγραφές εμπορίας προϊόντων του τομέα των οπωροκηπευτικών δεν απαιτεί από τον κάτοχο των προϊόντων αυτών να συντάσσει συνοδευτικό έγγραφο. Εντούτοις, οσάκις ο κάτοχος εκδίδει ένα τέτοιο έγγραφο, αυτό πρέπει, σε όλα τα στάδια εμπορίας των εν λόγω προϊόντων, να αναφέρει την ονομασία και τη χώρα καταγωγής των εν λόγω προϊόντων, ανεξαρτήτως του αν οι εξωτερικές ενδείξεις που απαιτούνται από τον εκτελεστικό κανονισμό 543/2011 αναγράφονται ήδη κατά τρόπο εμφανή και ανεξίτηλο σε μια από τις πλευρές της συσκευασίας τους, σε δελτίο τοποθετημένο σε εμφανές σημείο στο εσωτερικό του μεταφορικού μέσου το οποίο χρησιμοποιείται για τη μεταφορά τους, καθώς και στα τιμολόγια που εκδίδει ο προμηθευτής των προϊόντων αυτών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 310 της 2.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — R.T. κατά Hauptzollamt Hamburg

(Υπόθεση C-368/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Ενωσιακός τελωνειακός κώδικας – Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 – Τόπος γένεσης της τελωνειακής οφειλής – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 30 – Άρθρο 60 – Άρθρο 71, παράγραφος 1 – Γενεσιουργός αιτία και απαιτητό του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή – Τόπος γένεσης της φορολογικής οφειλής – Διαπίστωση ότι δεν τηρήθηκε υποχρέωση επιβαλλόμενη από την τελωνειακή νομοθεσία της Ένωσης – Καθορισμός του τόπου εισαγωγής των εμπορευμάτων – Μέσο μεταφοράς ταξινομημένο σε τρίτη χώρα και εισαχθέν στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά παράβαση της τελωνειακής νομοθεσίας]

(2022/C 408/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

R.T.

κατά

Hauptzollamt Hamburg

Διατακτικό

Τα άρθρα 30 και 60 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/2057 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2018,

έχουν την έννοια ότι:

από πλευράς φόρου προστιθέμενης αξίας, ο τόπος εισαγωγής οχήματος ταξινομημένου σε τρίτο κράτος και εισαχθέντος στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά παράβαση της τελωνειακής νομοθεσίας βρίσκεται στο κράτος μέλος στο οποίο το πρόσωπο που διέπραξε την τελωνειακή παράβαση έχει την κατοικία του και χρησιμοποιεί όντως το όχημα.

(¹) EE C 382 της 20.9.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Svea Hovrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — IRnova AB κατά FLIR Systems AB

(Υπόθεση C-399/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Άρθρο 24, σημείο 4 – Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία – Διεθνής δικαιοδοσία σε δίκες που έχουν ως αντικείμενο την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας – Πεδίο εφαρμογής – Αίτηση για τη χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας η οποία κατατέθηκε σε τρίτο κράτος και δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το οποίο χορηγήθηκε εντός τρίτου κράτους – Ιδιότητα του εφευρέτη – Δικαιούχος εφεύρεσης]

(2022/C 408/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea Hovrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

IRnova AB

κατά

FLIR Systems AB

Διατακτικό

Το άρθρο 24, σημείο 4, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

έχει την έννοια ότι:

δεν έχει εφαρμογή σε ένδικη διαφορά η οποία έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί, στο πλαίσιο αγωγής η οποία στηρίζεται στην επίκληση της ιδιότητας του εφευρέτη ή του συνεφευρέτη, αν ορισμένο πρόσωπο είναι δικαιούχος των εφευρέσεων οι οποίες αποτελούν αντικείμενο αιτήσεων για τη χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας οι οποίες κατατέθηκαν σε τρίτες χώρες και διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας τα οποία χορηγήθηκαν εντός τρίτων χωρών.

(¹) EE C 368 της 13.9.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Interno κατά TO

(Υπόθεση C-422/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Αιτούντες διεθνή προστασία – Οδηγία 2013/33/ΕΕ – Άρθρο 20, παράγραφοι 4 και 5 – Ιδιαίτερα βίαιη συμπεριφορά – Ευχέρεια των κρατών μελών να καθορίζουν τις εφαρμοστέες κυρώσεις – Περιεχόμενο – Ανάκληση των υλικών συνθηκών υποδοχής)

(2022/C 408/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero dell'Interno

κατά

TO

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 20, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία αιτών διεθνή προστασία επιδειξει ιδιαίτερα βίαιη συμπεριφορά εκτός του κέντρου φιλοξενίας.
- 2) Το άρθρο 20, παράγραφοι 4 και 5, της οδηγίας 2013/33 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην επιβολή σε αιτούντα διεθνή προστασία, ο οποίος επέδειξε ιδιαίτερα βίαιη συμπεριφορά σε βάρος κρατικών λειτουργών, κύρωσης συνιστάμενης στην ανάκληση των υλικών συνθηκών υποδοχής, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχεία στ' και ζ', της οδηγίας αυτής, οι οποίες αφορούν τη στέγαση, την τροφή ή την ένδυση, καθώς μια τέτοια κύρωση θα είχε ως αποτέλεσμα τη στέρηση από τον εν λόγω αιτούντα της δυνατότητας να αντιμετωπίσει τις πλέον στοιχειώδεις ανάγκες του. Η επιβολή άλλων κυρώσεων δυνάμει του άνω άρθρου 20, παράγραφος 4, πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού, ιδίως δε εκείνες που αφορούν τον σεβασμό της αρχής της αναλογικότητας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 368 της 13.9.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 — Puma SE κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-507/21 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ – Εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14 – Εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ – Αρμοδιότητα *ratione temporis* – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)

(2022/C 408/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (εκπρόσωποι: J. Cornelis και E. Vermulst, advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Armati, G. Luengo και T. Maxian Rusche)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Οι Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL και Puma Retail AG φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 431 της 25.10.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Opolu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VP

(Υπόθεση C-188/22) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 1206/2001 – Διεξαγωγή αποδείξεων – Έγγραφη εξέταση προσώπου που διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος του έχοντος διεθνή δικαιοδοσία δικαστηρίου – Δυνατότητα χρήσεως του τρόπου διεξαγωγής αποδείξεων που προβλέπει το εθνικό δίκαιο και όχι εκείνου που προβλέπει ο παρών κανονισμός]

(2022/C 408/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Opolu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VP

κατά

KS εκπροσωπούμενου από την AS

Διατακτικό

Τα άρθρα 1 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, έχουν την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους που πρόκειται να εξετάσει πρόσωπο το οποίο κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος δεν υποχρεούται κατ' ανάγκην, στο πλαίσιο τέτοιας διεξαγωγής αποδείξεων, να χρησιμοποιεί τις προβλεπόμενες στον εν λόγω κανονισμό μεθόδους διεξαγωγής αποδείξεων, αλλά έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε εξέταση του συγκεκριμένου μάρτυρα εγγράφως, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται το εν λόγω δικαστήριο, τούτο δε χωρίς την άδεια κεντρικού οργάνου ή αρμόδιας αρχής του εν λόγω κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 3 του εν λόγω κανονισμού.

(¹) Ημερομηνία καταθέσεως: 11 Μαρτίου 2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C.D.A. κατά I.J., N.L.

(Υπόθεση C-205/22) (¹)

(Διαγραφή)

(2022/C 408/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

C.D.A.

κατά

I.J., N.L.

Διατακτικό

Η υπόθεση C-205/22 διαγράφεται από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

(¹) Ημερομηνία καταθέσεως: 16 Μαρτίου 2022.

Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Ιανουαρίου 2022 οι Silvia González Sordo κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-642/21, Silvia González Sordo κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-36/22 P)

(2022/C 408/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla, Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (εκπρόσωπος: B. González González, abogada)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι οι αναιρεσείοντες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Ιανουαρίου 2022 οι GZ (*) κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-687/21, GZ (*) κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: GZ (*), FK (*), AT (*), DH (*), ML (*), ZX (*), FO (*), RT (*), JC (*) (εκπρόσωπος: B. González González, abogada)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι οι αναιρεσείοντες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Ιανουαρίου 2022 οι José Antonio Santos Cañibano κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-649/21, Santos Cañibano κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñoz Fernández, Aurora Nicolás Herreros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Angeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez, Lourdes Cano Nieto (εκπρόσωπος: B. González González, abogada)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως ως προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι οι ανααιρεσέοντες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Ιανουαρίου 2022 οι Enol Velasco Granda κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-658/21, Velasco Granda κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (εκπρόσωπος: B. González González, abogada)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως ως προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι οι ανααιρεσέοντες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Ιανουαρίου 2022 οι Ramón Baidés Fernández κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-659/21, Ramón Baidés Fernández κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Ramón Baidés Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez, Patricia Sánchez Caballero (εκπρόσωπος: B. González González, abogada)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι οι αναιρεσείοντες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Μαρτίου 2022 η Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 27 Ιανουαρίου 2022 στην υπόθεση T-736/21, PTTAZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) (εκπρόσωπος: B. González González, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2022 — VT και UR κατά Conny GmbH

(Υπόθεση C-400/22)

(2022/C 408/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενοι: VT, UR

Ενάγουσα: Conny GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει με το άρθρο 8, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ⁽¹⁾ η ερμηνεία εθνικής διάταξης (εν προκειμένω: του άρθρου 312j, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, παράγραφος 4, του BGB, όπως ίσχυε από τις 13 Ιουνίου 2014 έως τις 27 Μαΐου 2022) υπό την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης, όπως και του άρθρου 8, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ, ακόμη και η περίπτωση κατά την οποία, κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης με ηλεκτρονικό μέσο, ο καταναλωτής δεν υπέχει απαραίτητως υποχρέωση πληρωμής έναντι του εμπόρου, αλλά μόνον υπό ορισμένες περαιτέρω προϋποθέσεις, όπως, για παράδειγμα, αποκλειστικά και μόνο σε περίπτωση μεταγενέστερης ευδοκίμησης μιας ανατεθείσας νομικής διεκδίκησης ή σε περίπτωση μεταγενέστερης αποστολής όχλησης σε τρίτο πρόσωπο;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 304, σ. 64).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία) στις
28 Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά BG**

(Υπόθεση C-427/22)

(2022/C 408/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven kasatsionen sad

Κατηγορούμενος

BG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο ορισμός του πιστωτικού ιδρύματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 την έννοια ότι η χρηματοδότηση των χορηγούμενων πιστώσεων πρέπει να γίνεται αποκλειστικά από καταθέσεις ή άλλα επιστρεπτέα κεφάλαια που το ίδρυμα αποδέχθηκε από το κοινό ή το πιστωτικό ίδρυμα δύναται να χορηγεί πιστώσεις χρηματοδοτούμενες και από κεφάλαια προερχόμενα από άλλες πηγές;
- 2) Πώς πρέπει να ερμηνεύεται το περιεχόμενο της «πράξη[ς], οποιασδήποτε μορφής, των αρχών, από την οποία απορρέει το δικαίωμα άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας» που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 42, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και περιλαμβάνει το εν λόγω περιεχόμενο τόσο το καθεστώς εγκρίσεως δια χορηγήσεως αδείας λειτουργίας όσο και το καθεστώς εγκρίσεως δια καταχωρίσεως σε μητρώο όσον αφορά τις πιστωτικές εργασίες;

⁽¹⁾ ΕΕ 2013 L 176, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις
28 Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά VB**

(Υπόθεση C-430/22)

(2022/C 408/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Κατηγορούμενος

VB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2016/343 ⁽¹⁾ την έννοια ότι υποχρεώνει το εθνικό δικαστήριο που καταδικάζει τον κατηγορούμενο ερήμην, χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 2, να επισημαίνει ρητά το δικαίωμα σε επανάληψη της διαδικασίας, το οποίο έχει ο κατηγορούμενος δυνάμει του άρθρου 9 της οδηγίας, ώστε να μπορεί αυτός σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο, ιδίως κατά τη σύλληψή του προς τον σκοπό της εκτελέσεως της ποινής, να ενημερωθεί για το εν λόγω δικαίωμα; Το ερώτημα τίθεται λαμβανομένου υπόψη ότι το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει ενημέρωση του ερήμην καταδικασθέντος σχετικά με το δικαίωμά του σε επανάληψη της διαδικασίας κατά τη σύλληψή του προς τον σκοπό της εκτελέσεως της ποινής· ούτε προβλέπει παρέμβαση δικαστηρίου κατά την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης για την εκτέλεση της ποινής.

- 2) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2016/343 και ιδίως η φράση «λαμβάνουν επίσης γνώση της δυνατότητας να προσβάλουν την απόφαση και του δικαιώματος να ζητήσουν νέα δίκη ή να ασκήσουν άλλο μέσο ένδικης προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 9» την έννοια ότι πρόκειται για ενημέρωση σχετικά με επισήμως αναγνωρισμένο δικαίωμα σε επανάληψη της διαδικασίας ή πρόκειται για ενημέρωση σχετικά με το δικαίωμα υποβολής αιτήσεως για μια τέτοια επανάληψη, η βασιμότητα της οποίας πρέπει στη συνέχεια να εξεταστεί;

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ 2016 L 65, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 28 Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά PT, SD

(Υπόθεση C-432/22)

(2022/C 408/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινική διαδικασία κατά

PT, SD

Προδικαστικά ερωτήματα

Στην περίπτωση ποινικής διαδικασίας που αφορά κατηγορία για πράξεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, συνάδει με το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και με το άρθρο 47, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη εθνική νομοθεσία η οποία επιτάσσει ο έλεγχος του περιεχομένου συμφωνίας μεταξύ εισαγγελέα και κατηγορουμένου να μην διενεργείται από το επιληφθέν της υποθέσεως δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχουν προσκομιστεί όλες οι αποδείξεις, αλλά από διαφορετικό δικαστήριο, όταν λόγος για τη θέσπιση της ανωτέρω επιταγής είναι η ύπαρξη και άλλων συγκατηγορουμένων οι οποίοι δεν έχουν συνάψει συμφωνία;

Συνάδει με το άρθρο 5 της απόφασης-πλαίσιου 2004/757 (¹), με το άρθρο 4 της απόφασης-πλαίσιου 2008/841 (²), με το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και με το άρθρο 52, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, του Χάρτη, εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι έγκριση συμφωνίας η οποία περατώνει την ποινική διαδικασία χωρεί μόνον εφόσον έχουν συναινέσει σε αυτήν όλοι οι υπόλοιποι συγκατηγορούμενοι και οι συνήγοροι αυτών;

Υποχρεούται το δικαστήριο, βάσει του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, αφού έχει ελέγξει και εγκρίνει συμφωνία, να αποσχει από την εξέταση της κατηγορίας σε βάρος των λοιπών συγκατηγορουμένων, εάν έχει αποφανθεί επί της εν λόγω συμφωνίας με τρόπο κατά τον οποίον δεν έγινε αναφορά στη συμμετοχή των τελευταίων ούτε διατυπώθηκε κρίση επί της ενοχής τους;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών (ΕΕ 2004, L 335, σ. 8).

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2008/841/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 2008, για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος (ΕΕ 2008, L 300, σ. 42).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 4 Ιουλίου 2022 — «Em akaunt BG» EOOD κατά Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo «Armeets» AD

(Υπόθεση C-438/22)

(2022/C 408/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski rayonen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: «Em akaunt BG» EOOD

Εναγομένη: «Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets» AD

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο σύμφωνα με την απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2017, CHEZ Elektro Bulgaria και FrontEx International (C-427/16 και C-428/16 ⁽¹⁾), την έννοια ότι τα εθνικά δικαστήρια δύνανται να μην εφαρμόσουν εθνική διάταξη βάσει της οποίας ο δικαστής δεν μπορεί να καταδικάσει τον ηττηθέντα διάδικο στα έξοδα δικηγορικής αμοιβής η οποία υπολείπεται του ελάχιστου ποσού που καθορίζεται με κανονιστική απόφαση εκδοθείσα μόνον από επαγγελματική ένωση δικηγόρων, όπως το Ανώτατο Δικηγορικό Συμβούλιο (Βουλγαρία), εάν η διάταξη αυτή δεν περιορίζεται στην επίτευξη θεμιτών σκοπών και δεν ισχύει μόνον έναντι των συμβαλλομένων, αλλά και έναντι τρίτων οι οποίοι θα μπορούσαν να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα;
2. Έχει το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο σύμφωνα με την απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2017, CHEZ Elektro Bulgaria και FrontEx International (C-427/16 και C-428/16), την έννοια ότι οι θεμιτοί σκοποί που δικαιολογούν την εφαρμογή εθνικής διατάξεως, κατά την οποία το δικαστήριο δεν μπορεί να καταδικάσει τον ηττηθέντα διάδικο στα έξοδα δικηγορικής αμοιβής η οποία υπολείπεται του ελάχιστου ποσού που καθορίζεται με κανονιστική απόφαση εκδοθείσα από επαγγελματική ένωση δικηγόρων, όπως το Ανώτατο Δικηγορικό Συμβούλιο (Βουλγαρία), πρέπει να θεωρούνται ως οριζόμενοι εκ του νόμου και ότι το δικαστήριο δύνανται να μην εφαρμόσει την εθνική διάταξη, εάν δεν διαπιστώσει υπέρβαση των σκοπών αυτών στη συγκεκριμένη περίπτωση ή μήπως, αντιθέτως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εθνική νομική ρύθμιση δεν εφαρμόζεται στο μέτρο που δεν διαπιστώνεται η επίτευξη των εν λόγω σκοπών;
3. Βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽²⁾, στο πλαίσιο αστικής διαφοράς στην οποία ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, ποιος διάδικος πρέπει να αποδείξει την ύπαρξη θεμιτού σκοπού και την αναλογικότητα της επιδίωξής του μέσω κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με το ελάχιστο ύψος δικηγορικής αμοιβής, την οποία εκδίδει επαγγελματική ένωση δικηγόρων, όταν ζητείται μείωση του ποσού της δικηγορικής αμοιβής λόγω υπερβολικού ύψους: ο διάδικος που ζητεί την καταδίκη στα δικαστικά έξοδα ή ο ηττηθείς διάδικος που ζητεί τη μείωση της αμοιβής;
4. Έχει το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο σύμφωνα με την απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2017, CHEZ Elektro Bulgaria και FrontEx International (C-427/16 και C-428/16), την έννοια ότι δημόσια αρχή, όπως η Narodnoto sabranie (Εθνικό Κοινοβούλιο, Βουλγαρία), όταν αναθέτει τον καθορισμό ελάχιστων τιμών με κανονιστική απόφαση σε επαγγελματική ένωση δικηγόρων, οφείλει να προσδιορίζει ρητώς συγκεκριμένες μεθόδους βάσει των οποίων πρέπει να διαπιστώνεται η αναλογικότητα του εν λόγω περιορισμού ή να αναθέτει στην επαγγελματική ένωση τη σχετική εξέταση κατά την έκδοση της κανονιστικής αποφάσεως (παραδείγματος χάρι στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου ή σε άλλα προπαρασκευαστικά έγγραφα), και οφείλει το δικαστήριο να αρνηθεί, ενδεχομένως, την εφαρμογή της κανονιστικής αποφάσεως, σε περίπτωση που δεν έχουν ληφθεί υπόψη τέτοιες μέθοδοι, χωρίς να εξετάσει τα συγκεκριμένα ποσά και επαρκεί η ύπαρξη αιτιολογημένης εξετάσεως τέτοιων μεθόδων για να γίνει δεκτό ότι η σχετική ρύθμιση περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη των προβλεπόμενων θεμιτών σκοπών;
5. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο σύμφωνα με την απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2017, CHEZ Elektro Bulgaria και FrontEx International (C-427/16 και C-428/16), την έννοια ότι το δικαστήριο οφείλει να εξετάζει τους θεμιτούς σκοπούς που δικαιολογούν την εφαρμογή εθνικής διατάξεως, βάσει της οποίας το δικαστήριο δεν μπορεί να καταδικάσει τον ηττηθέντα διάδικο στα έξοδα δικηγορικής αμοιβής η οποία υπολείπεται του ελάχιστου ποσού που καθορίζεται με κανονιστική απόφαση εκδοθείσα από επαγγελματική ένωση δικηγόρων, όπως το Ανώτατο Δικηγορικό Συμβούλιο (Βουλγαρία), και πρέπει να ελέγχει την αναλογικότητά τους υπό το πρίσμα των επιπτώσεων επί του ποσού που προβλέπεται για τη συγκεκριμένη υπόθεση και να αρνείται την επιβολή του εν λόγω ποσού, εφόσον αυτό υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών ή μήπως οφείλει, κατ' αρχήν, το δικαστήριο να εξετάσει το είδος και τα χαρακτηριστικά των κριτηρίων καθορισμού του ποσού που προβλέπει η κανονιστική απόφαση και, όταν διαπιστώνει ότι αυτά ενδέχεται να υπερβαίνουν, σε ορισμένες περιπτώσεις, το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών, να απέχει οπωσδήποτε από την εφαρμογή των σχετικών κανόνων;
6. Εάν ως θεμιτός σκοπός της ελάχιστης αμοιβής θεωρείται η εγγύηση νομικών υπηρεσιών υψηλής ποιότητας, επιτρέπει το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ τον καθορισμό ελάχιστων ποσών αποκλειστικώς βάσει της φύσεως της υποθέσεως (αντικείμενο της διαφοράς), αξία του αντικείμενου της υποθέσεως και, εν μέρει, του αριθμού των συνεδριάσεων που πραγματοποιήθηκαν, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη άλλα κριτήρια, όπως η περιπλοκότητα των πραγματικών περιστάσεων, οι εφαρμοστέοι εθνικοί και διεθνείς κανόνες κ.λπ.;

7. Σε περίπτωση που η απάντηση στο πέμπτο ερώτημα είναι ότι το εθνικό δικαστήριο πρέπει να εξετάζει χωριστά για κάθε δίκη εάν οι θεμιτοί σκοποί της εξασφάλισης αποτελεσματικής νομικής αρωγής μπορούν να δικαιολογήσουν την εφαρμογή της νομικού ρυθμίσεως περί του ελάχιστου ποσού αμοιβής, ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων το δικαστήριο πρέπει να εκτιμήσει την αναλογικότητα του ελάχιστου ποσού αμοιβής στη συγκεκριμένη υπόθεση, εάν θεωρεί ότι ο καθορισμός ελάχιστου ποσού σκοπεύει στην εξασφάλιση αποτελεσματικής νομικής αρωγής σε εθνικό επίπεδο;
8. Έχει το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47, τρίτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων την έννοια ότι, κατά την εξέταση του έβδομου ερωτήματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ρυθμίσεις που έχει εγκρίνει η εκτελεστική εξουσία όσον αφορά την αμοιβή που οφείλει το Κράτος στους αυτεπαγγέλτως διορισθέντες δικηγόρους η οποία –βάσει παραπομπής στον νόμο– αντιπροσωπεύει το ανώτατο ποσό επιστροφής προς τον νικήσαντα διάδικο που εκπροσωπήθηκε από νομικό σύμβουλο;
9. Έχει το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων την έννοια ότι, κατά την εξέταση του έβδομου ερωτήματος, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να ορίσει ύψος αμοιβής επαρκές για την επίτευξη του σκοπού της εξασφάλισης νομικής αρωγής υψηλής ποιότητας το οποίο πρέπει να συγκρίνεται με εκείνο που προκύπτει από τη νομική ρύθμιση και οφείλει να εκθέσει τους λόγους για τον καθορισμό του συγκεκριμένου ποσού βάσει της διακριτικής του ευχέρειας;
10. Έχει το άρθρο 101, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με τις αρχές της αποτελεσματικότητας των εθνικών δικονομικών μέσων και της απαγορεύσεως της καταχρήσεως δικαιώματος, την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο, όταν διαπιστώνει ότι απόφαση επαγγελματικής ενώσεως παραβιάζει τις απαγορεύσεις περιορισμού του ανταγωνισμού καθορίζοντας ελάχιστα όρια αμοιβών για τα μέλη της, χωρίς να συντρέχουν σοβαροί λόγοι για να επιτραπεί τοιαύτη παρέμβαση, υποχρεούται να εφαρμόσει τις ελάχιστες αμοιβές που καθορίζει η εν λόγω απόφαση, δεδομένου ότι αυτές αντικατοπτρίζουν τις πραγματικές τιμές της αγοράς υπηρεσιών τις οποίες αφορά η απόφαση, καθόσον όλα τα πρόσωπα που παρέχουν τις σχετικές υπηρεσίες υποχρεούνται να είναι μέλη της ενώσεως αυτής;

(¹) ECLI:EU:C:2017:890

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 5 Ιουλίου 2022 — Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa «Regioni v rastezh» 2014-2020 κατά Obshtina Razgrad

(Υπόθεση C-411/22)

(2022/C 408/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa «Regioni v rastezh» 2014-2020

Ανααιρεσίβλητος: Obshtina Razgrad

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σε συνδυασμό με το άρθρο 72, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2014/24 (¹), εθνική ρύθμιση ή πρακτική ερμηνείας και εφαρμογής της ρύθμισης αυτής βάσει των οποίων παράβαση των κανόνων για την ουσιώδη τροποποίηση των δημόσιων συμβάσεων μπορεί να θεωρηθεί ότι διεπράχθη μόνον εφόσον τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν υπογράψει γραπτή συμφωνία/παράρτημα για την τροποποίηση της σύμβασης;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: Συνάδει με το άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σε συνδυασμό με το άρθρο 72, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2014/24, εθνική ρύθμιση ή πρακτική ερμηνείας και εφαρμογής της ρύθμισης αυτής βάσει των οποίων παράνομη τροποποίηση δημόσιας σύμβασης μπορεί να επέλθει όχι μόνο με υπογραφή από τα συμβαλλόμενα μέρη γραπτή συμφωνία, αλλά και με κοινές πράξεις των μερών οι οποίες αντιβαίνουν στους κανόνες για την τροποποίηση των συμβάσεων και οι οποίες εκδηλώνονται στις επικοινωνίες και τις γραπτές αποτυπώσεις τους (όπως αυτές στην υπόθεση της κύριας δίκης), από τις οποίες μπορεί να συναχθεί ότι υπήρξε σύμπτωση βούλησης για την εν λόγω τροποποίηση;

- 3) Συνάδει με το άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σε συνδυασμό με το άρθρο 72, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2014/24, εθνική ρύθμιση ή πρακτική ερμηνείας και εφαρμογής της ρύθμισης αυτής βάσει των οποίων, σε μια περίπτωση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης (στην οποία, πρώτον, έχει καθοριστεί, στα έγγραφα της διαδικασίας σύναψης σύμβασης, μέγιστη περίοδος και καταληκτική ημερομηνία εκτέλεσης της σύμβασης, δεύτερον, η περίοδος εκτέλεσης αποτελεί, επίσης, δείκτη στο πλαίσιο της μεθοδολογίας αξιολόγησης των προσφορών, τρίτον, η εκτέλεση της σύμβασης πραγματοποιήθηκε εν τέλει καθ' υπέρβαση της μέγιστης περιόδου και της καταληκτικής ημερομηνίας εκτέλεσης που προβλέπονται στα έγγραφα της διαδικασίας σύναψης σύμβασης, χωρίς να συντρέχουν απρόβλεπτες περιστάσεις, και τέταρτον, η αναθέτουσα αρχή παρέλαβε το εκτελεσθέν έργο χωρίς αντιρρήσεις και δεν ζήτησε την κατάπτωση ποινικής ρήτηρας λόγω καθυστέρησης), η εκτέλεση της σύμβασης ερμηνεύεται, κατά παράβαση των όρων των εγγράφων της διαδικασίας σύναψης σύμβασης και της ίδιας της σύμβασης, κατά το μέρος που αφορούν την περίοδο εκτέλεσης, χωρίς να συντρέχουν απρόβλεπτες περιστάσεις και χωρίς η αναθέτουσα αρχή να έχει προβάλει αντιρρήσεις, απλώς και μόνον ως περίπτωση πλημμελούς εκτέλεσης και όχι ως παράνομη ουσιώδης τροποποίηση της σύμβασης κατά το μέρος που αφορά την περίοδο εκτέλεσης;

(¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 5 Ιουλίου 2022 — Zamestnik ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa «INTERREG V-A Rumania — Bulgaria 2014-2020» κατά Obshtina Balchik

(Υπόθεση C-443/22)

(2022/C 408/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Zamestnik ministar na regionalното разvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania — Bulgaria 2014-2020

Αναερσιβλнτος: Obshtina Balchik

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Συνάδει με το άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σε συνδυασμό με το άρθρο 72, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2014/24 (¹), εθνική ρύθμιση ή πρακτική ερμηνείας και εφαρμογής της ρύθμισης αυτής βάσει των οποίων παράβαση των κανόνων για την ουσιώδη τροποποίηση των δημόσιων συμβάσεων μπορεί να θεωρηθεί ότι στοιχειοθετείται μόνον εφόσον τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν υπογράψει γραπτή συμφωνία/πρόσθετο για την τροποποίηση της σύμβασης;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: συνάδει με το άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σε συνδυασμό με το άρθρο 72, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2014/24, εθνική ρύθμιση ή πρακτική ερμηνείας και εφαρμογής της ρύθμισης αυτής βάσει των οποίων παράνομη τροποποίηση δημόσιας σύμβασης μπορεί να επέλθει όχι μόνο με υπογραφή από τα συμβαλλόμενα μέρη γραπτή συμφωνία, αλλά και με κοινές πράξεις των μερών οι οποίες αντιβαίνουν στους κανόνες για την τροποποίηση των συμβάσεων και οι οποίες εκδηλώνονται στις επικοινωνίες και τις γραπτές αποτυπώσεις τους (όπως αυτές στην υπόθεση της κύριας δίκης), από τις οποίες μπορεί να συναχθεί ότι υπήρξε σύμπτωση βούλησης για την εν λόγω τροποποίηση;
3. Περιλαμβάνει ο όρος «επιμελή[ς] προετοιμασία της [...] ανάθεσης», κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψης [109] της οδηγίας 2014/24 και κατά το μέρος που αφορά την καθορισμένη περίοδο εκτέλεσης των εργασιών, και την εκτίμηση των κινδύνων που απορρέουν από τις συνθήκες καιρικές συνθήκες, οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν δυσμενώς την εκτέλεση της σύμβασης εντός των καθορισμένων χρονικών ορίων, καθώς και την εκτίμηση των νομοθετικών απαγορεύσεων όσον αφορά την εκτέλεση των εργασιών κατά τη διάρκεια ορισμένου χρονικού διαστήματος, το οποίο συμπίπτει με το χρονικό διάστημα εκτέλεσης της σύμβασης;

4. Περιλαμβάνει ο όρος «απρόβλεπτ[ες] περιστάσ[εις]», κατά την έννοια της οδηγίας 2014/24, μόνον τις περιστάσεις που προκύπτουν μετά την ανάθεση της σύμβασης [όπως προβλέπει η εθνική διάταξη του άρθρου 2, σημείο 27, των *Dopelniťní razporedbi na Zakona za obshtestvenite porachki* (συμπληρωματικών διατάξεων του νόμου περί δημοσίων συμβάσεων)], οι οποίες δεν θα μπορούσαν να προβλεφθούν ακόμη και με ευλόγως επιμελή προετοιμασία και δεν οφείλονται σε πράξεις ή παραλείψεις των μερών, αλλά καθιστούν αδύνατη την εκτέλεση υπό τους συμφωνηθέντες όρους; Ή μήπως η οδηγία δεν απαιτεί οι περιστάσεις αυτές να έχουν προκύψει μετά την ανάθεση της σύμβασης;
5. Συνιστούν οι συνήθεις καιρικές συνθήκες, οι οποίες δεν αποτελούν «απρόβλεπτ[ες] περιστάσ[εις]» κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψης [109] της οδηγίας 2014/24, καθώς και η νομοθετική απαγόρευση της εκτέλεσης κατασκευαστικών εργασιών κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου, η οποία αναγγέλλεται πριν από την ανάθεση της σύμβασης, αντικειμενικούς λόγους που δικαιολογούν την εκτέλεση της σύμβασης καθ' υπέρβαση της καθορισμένης περιόδου εκτέλεσης; Υποχρεούται, στο πλαίσιο αυτό, ο συμμετέχων (ενεργώντας με τη δέουσα επιμέλεια και σύμφωνα με την καλή πίστη) να συνεκτιμά, κατά τον υπολογισμό της προσφερόμενης περιόδου εκτέλεσης, τους συνήθεις κινδύνους που επηρεάζουν την εκτέλεση της σύμβασης εντός των καθορισμένων χρονικών ορίων;
6. Συνάδει με το άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σε συνδυασμό με το άρθρο 72, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2014/24, εθνική ρύθμιση ή πρακτική ερμηνείας και εφαρμογής της ρύθμισης αυτής βάσει των οποίων παράνομη τροποποίηση δημόσιας σύμβασης μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίσταται σε περίπτωση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης κατά την οποία, πρώτον, η εκτέλεση της σύμβασης εντός καθορισμένης περιόδου αποτελεί προϋπόθεση για τη συμμετοχή στη διαδικασία ανάθεσης (και ο συμμετέχων αποκλείεται σε περίπτωση μη τήρησης των εν λόγω χρονικών ορίων), δεύτερον, η σύμβαση εκτελέστηκε καθ' υπέρβαση της καθορισμένης περιόδου λόγω συνήθων καιρικών συνθηκών και λόγω μιας – αναγγελθείσας πριν από την ανάθεση της σύμβασης – νομοθετικής απαγόρευσης εκτέλεσης εργασιών που εμπίπτουν στο αντικείμενο της σύμβασης και υπόκεινται στα προβλεπόμενα στη σύμβαση χρονικά όρια, χωρίς οι εν λόγω καιρικές συνθήκες και η νομοθετική απαγόρευση να συνιστούν απρόβλεπτες περιστάσεις, και, τρίτον, η εκτέλεση της σύμβασης έγινε δεκτή χωρίς αντιρρήσεις ως προς την περίοδο εκτέλεσης και χωρίς να ζητηθεί η κατάπτωση ποινικής ρήτρας λόγω καθυστέρησης, με αποτέλεσμα να τροποποιηθεί ένας ουσιώδης όρος των εγγράφων της διαδικασίας σύναψης σύμβασης, που καθόριζε το ανταγωνιστικό περιβάλλον, και να μετατοπιστεί η οικονομική ισορροπία της σύμβασης υπέρ της αναδόχου;

(¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 6 Ιουλίου 2022 — Caixabank SA και λοιποί κατά ADICAE και λοιπών

(Υπόθεση C-450/22)

(2022/C 408/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: Caixabank SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA, διάδοχος της Banco Popular Español SA και της Banco Pastor SA, Targobank, SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasiete Caja Rural SCC, Liberbank SA, Banco Castilla La Mancha SA, Bankia SA, διάδοχος της Banco Mare Nostrum SA, Unicaja Banco, SA, Caja Rural de Asturias SA, Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA), Nueva Caja Rural de Aragón SC, Caja Rural de Granada SCC SA, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Banco Sabadell SA, Banca March SA, Ibercaja, Banca Puyo SA

Ανααιρεσীবλητες: ADICAE, M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C., J.V.M.B., διάδοχος της C.M.R.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾, το οποίο παραπέμπει στις περιστάσεις που περιβάλλουν τη σύναψη της σύμβασης, καθώς και το άρθρο 7, παράγραφος 3, της ίδιας οδηγίας, το οποίο κάνει λόγο για παρόμοιες ρήτρες, την έννοια ότι καλύπτεται από αυτά ο αφετηρικός δικαστικός έλεγχος ρητρών που χρησιμοποιούνται από περισσότερα από εκατό χρηματοπιστωτικά ιδρύματα σε εκατομμύρια τραπεζικές συμβάσεις ο οποίος διενεργείται προς τον σκοπό του ελέγχου διαφάνειας στο πλαίσιο συλλογικής αγωγής, χωρίς να ληφθούν υπόψη το επίπεδο προσυμβατικής πληροφόρησης που παρασχέθηκε σχετικά με τις νομικές και οικονομικές συνέπειες της ρήτρας ή οι λοιπές περιστάσεις που περιβάλλουν κάθε περίπτωση κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης;
- 2) Συνάδει προς το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ η διενέργεια αφετηρικού ελέγχου διαφάνειας με χρήση του κριτηρίου του μέσου καταναλωτή όταν πλείονες προσφορές συμβάσεων απευθύνονται σε διάφορες συγκεκριμένες ομάδες καταναλωτών ή όταν υπάρχουν πλείονες οντότητες οι οποίες καταρτίζουν συμβάσεις με προδιατυπωμένες ρήτρες και δραστηριοποιούνται σε πολύ διαφορετικούς οικονομικούς και γεωγραφικούς τομείς, τούτο δε στη διάρκεια πολύ μεγάλου χρονικού διαστήματος κατά το οποίο οι γνώσεις του κοινού σχετικά με τις εν λόγω ρήτρες δεν έμειναν σταθερές;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsialisiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις
13 Ιουλίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά VB**

(Υπόθεση C-468/22)

(2022/C 408/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsialisiran nakazatelen sad

Κατηγορούμενος

VB

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει με το άρθρο 9 της οδηγίας 2016/343⁽¹⁾ και με την αρχή της αποτελεσματικότητας εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 423, παράγραφος 3, του ΝΡΚ, η οποία επιβάλλει σε πρόσωπο που υποβάλλει αίτηση με την οποία ζητεί νέα δίκη, επειδή η διαδικασία είχε διεξαχθεί ερήμην του και παράλληλα δεν συνέτρεχε κάποια από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 8, παράγραφος 2, [της οδηγίας] περιπτώσεις, να εμφανιστεί αυτοπροσώπως ενώπιον του δικαστηρίου, προκειμένου η εν λόγω αίτησή του να εξεταστεί επί της ουσίας;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ 2016, L 65, σ. 1).

**Αναίρεση που άσκησε στις 10 Αυγούστου 2022 ο Roberto Aquino κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το
Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) την 1η Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-253/21, Aquino κατά
Κοινοβουλίου**

(Υπόθεση C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Roberto Aquino (εκπρόσωποι: L. Levi, S. Rodrigues, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να εκδικάσει το ίδιο την υπόθεση, και να αποφανθεί ότι η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή ήταν βάσιμη·
- να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Νομικό σφάλμα λόγω εσφαλμένης ερμηνείας του κριτηρίου της αμφιβολίας που επιτρέπει στη διοίκηση να παρέμβει στην εκλογική διαδικασία η οποία διενεργείται για την εκλογή του προεδρείου της Επιτροπής Προσωπικού — Αντιφατική αιτιολογία — Προσβολή του δικαιώματος στην ελευθερία του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι (άρθρο 12 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) όπως αντικατοπτρίζεται στην απαγόρευση οποιασδήποτε αδικαιολόγητης παρεμβάσεως της διοικήσεως στην προαναφερθείσα εκλογική διαδικασία.
2. Εσφαλμένος χαρακτηρισμός που αποδίδεται σε ορισμένα έγγραφα τα οποία συντάχθηκαν κατόπιν αιτήματος του αντιδίκου κατ' αναίρεση για τον έλεγχο της εκλογικής διαδικασίας — Παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει ο δικαστής.
3. Παραμόρφωση των στοιχείων της δικογραφίας και εσφαλμένη ερμηνεία των κανόνων που εφαρμόζονται όσον αφορά τη συγκρότηση σε σώμα της Επιτροπής Προσωπικού — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις
16 Αυγούστου 2022 — GF κατά Schauinsland-Reisen GmbH

(Υπόθεση C-546/22)

(2022/C 408/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: GF

Εναγομένη: Schauinsland-Reisen GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302⁽¹⁾ (οδηγία για τα οργανωμένα ταξίδια) την έννοια ότι διοργανωτής ταξιδιών μπορεί να επικαλεσθεί αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις που τον εμποδίζουν να εκτελέσει τη σύμβαση σε περίπτωση που η εξουσιοδοτημένη προς τούτο αρχή στο κράτος μέλος του πελάτη εξέδωσε, πριν από την έναρξη του προγραμματισμένου ταξιδιού, ταξιδιωτική προειδοποίηση ανωτάτου επιπέδου κινδύνου για τη χώρα προορισμού;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα:
έχει το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2015/2302 την έννοια ότι δεν συντρέχουν αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις σε περίπτωση που ο ταξιδιώτης, έχοντας γνώση της ταξιδιωτικής προειδοποιήσεως και της αβεβαιότητας σχετικά με την περαιτέρω εξέλιξη της πανδημίας, δήλωσε εντούτοις ότι εξακολουθεί να επιθυμεί να πραγματοποιήσει το ταξίδι και ότι η εκτέλεσή του δεν ήταν αδύνατη για τον διοργανωτή;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2015, L 326, σ. 1).

Διάταξη του Προέδρου δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AB, AB-CD κατά Z EF

(Υπόθεση C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 263 της 5.7.2021.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TX κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 422 της 18.10.2021.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2022 — Genzyme Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-483/22)

(2022/C 408/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Genzyme Europe BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: P. Bogaert, B. Van Vooren και M. Oyarzabal Arigita, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί μη χαρακτηρισμού της ουσίας αβαλγλυκοσιδάση άλφα ως «νέας δραστικής ουσίας», όπως προβλέπεται ή τουλάχιστον συνάγεται από την απόφαση της Επιτροπής C(2022) 4531 τελικό της 24ης Ιουνίου 2022·
- να ακυρώσει το άρθρο 5 της ως άνω απόφασης της Επιτροπής, υπό τον όρο ότι το φάρμακο Nexviadyme — αβαλγλυκοσιδάση άλφα δεν θα χαρακτηριστεί ως ορφανό φάρμακο· και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001 ⁽¹⁾ και του άρθρου 14, παράγραφος 11, του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004 ⁽²⁾ και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, σε συνδυασμό με ανεπαρκή αιτιολογία (ως προς το πρώτο μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης, περί μη χαρακτηρισμού της επίμαχης ουσίας ως «νέας δραστικής ουσίας»).
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ως προς το πρώτο μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης, περί μη χαρακτηρισμού της επίμαχης ουσίας ως «νέας δραστικής ουσίας»).
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 12, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 141/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1999, για τα ορφανά φάρμακα ⁽³⁾, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ανεπαρκής αιτιολογία (ως προς το δεύτερο μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης — ανάκληση του χαρακτηρισμού της επίμαχης ουσίας ως ορφανού φαρμάκου).

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2001, L 311, σ. 67), όπως έχει τροποποιηθεί.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2004, L 136, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 141/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1999, για τα ορφανά φάρμακα (ΕΕ 2000, L 18, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

Προσφυγή της 19ης Αυγούστου 2022 — Schrom Farms κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-507/22)**

(2022/C 408/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schrom Farms spol. s r. o. (Velké Albrechtice, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: S. Sobolová και O. Billard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2022/908 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 2022, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2022) 3543) (ΕΕ 2022, L 157, σ. 15), καθόσον αποκλείει από τη χρηματοδότηση της Ένωσης δαπάνες που σχετίζονται με επιδότηση ύψους 30 606,96 ευρώ η οποία χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα από τις τσεχικές αρχές·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, και
- να διατάξει κάθε άλλο αναγκαίο κατά την κρίση του μέτρο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο αποκλεισμός από τη χρηματοδότηση της Ένωσης δαπανών που σχετίζονται με επιδότηση ύψους 30 606,96 ευρώ η οποία χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα από τις τσεχικές αρχές είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένος και δη στερείται οποιασδήποτε αιτιολογίας κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ καθώς και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται τόσο άμεση όσο και έμμεση προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, καθόσον η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις της κατά τη διάρκεια του ελέγχου κατόπιν του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, παρά το γεγονός ότι η απόφαση αυτή, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, επηρεάζει αρνητικά την επιδότηση που της χορηγήθηκε.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής δεν έχει αρμοδιότητα να ερμηνεύει και να εφαρμόζει το εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής δεν απέδειξε το περιεχόμενο της τσεχικής νομοθεσίας και έσφαλε κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής έσφαλε επίσης κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, καθόσον θεώρησε εσφαλμένως ότι υφίστατο παράβαση του άρθρου 61 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1), και εφάρμοσε τους τσεχικούς κανόνες περί συγκρούσεως συμφερόντων κατά παραβίαση των θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ένωσης, περιλαμβανομένης της θεμελιώδους αρχής της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων.

Προσφυγή της 31ης Αυγούστου 2022 — PAN Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-536/22)

(2022/C 408/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: A. Bailleux, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση, η οποία εγκύτως επιδόθηκε στην προσφεύγουσα στις 18 Ιουλίου 2022, και με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/2049 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2021, για την ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας κυπερμεθρίνη ως υποψήφιας για υποκατάσταση ουσίας, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 της Επιτροπής ⁽¹⁾·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μόνον λόγο ο οποίος στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της προφύλαξης και της υποχρέωσης την οποία υπέχει η Ένωση να παρέχει υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, όπως αυτή προκύπτει, αφενός, από τα άρθρα 9, 11, 168, παράγραφος 1, και 191, παράγραφος 1 ΣΛΕΕ και, αφετέρου, από τα άρθρα 35 και 37 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ 2021, L 420, σ. 6.

Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2022 — Sanity Group κατά EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group)

(Υπόθεση T-541/22)

(2022/C 408/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sanity Group GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: B. Koch και V. Wolf, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: AC Marca Brands, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sanity Group — Υπ' αριθ. 18 110 653 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Ιουνίου 2022 στην υπόθεση R 2107/2021-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2022 — Martin Rodrigo κατά EUIPO — Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)

(Υπόθεση T-542/22)

(2022/C 408/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Andres Carlos Martin Rodrigo (Fuente el Saz de Jarama, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. L. Donoso Romero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Louis Vuitton Malletier (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο προσφεύγων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CALIFORNIA Dreaming by Made in California — Υπ' αριθ. 18 224 612 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Ιουνίου 2022 στην υπόθεση R 2242/2021-5

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- ως εκ τούτου, να απορρίψει την ανακοπή στο σύνολό της και, συνεπώς, να κάνει δεκτή την αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2022 — Laboratorios Ern κατά EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN)**(Υπόθεση T-543/22)**

(2022/C 408/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laboratorios Ern, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Correa Rodríguez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: BRM Extremities Srl (Μιλάνο, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BIOPLAN — Υπ' αριθ. 18 095 065 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Ιουνίου 2022 στην υπόθεση R 2147/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την BRM Extremities Srl, σε περίπτωση που η τελευταία αποφασίσει να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2022 — Prolactal κατά EUIPO — Prolàctea (PROLACTAL)**(Υπόθεση T-549/22)**

(2022/C 408/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Prolactal GmbH (Hartberg, Αυστρία) (εκπρόσωποι: H. Roerdink και S. Janssen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Prolàctea, SAU (Castrogonzalo, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του σήματος PROLACTAL με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 475 897 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Ιουνίου 2022 στην υπόθεση R 752/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αφορά την Prolactal·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·
- παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, για τον λόγο ότι η απόφαση του EUIPO κατά την οποία οι υποβληθείσες από την Prolactal αιτήσεις για απόδειξη της χρήσης δεν είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού για το σήμα της ΕΕ, και ως εκ τούτου είναι απαράδεκτες, δεν είναι ανάλογη προς τις συνέπειες που απορρέουν από αυτές·
- παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- παράβαση του άρθρου 94 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου and του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, καθώς το βάρος αποδείξεως που επέβαλε το EUIPO έβαινε πέραν αυτού που μπορούσε να αναμένεται ότι θα προσκόμιζε η προσφεύγουσα ως απόδειξη για τη συνύπαρξη·
- παράβαση της πάγιας νομολογίας σχετικά με τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης.

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2022 ρ. — mataharispaclub κατά EUIPO — Rouha (SpaClubMatahari)

(Υπόθεση T-552/22)

(2022/C 408/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: mataharispaclub s. r. o. (Mníšek pod Brdy, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: δικηγόρος M. Diamant)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Alena Rouha (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «SpaClubMatahari» — Υπ'αριθ. 17 642 661 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Ιουνίου 2022 στην υπόθεση R 937/2021-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2022 — Γαλλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-555/22)****(2022/C 408/56)**

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: T. Stehelin, A. Daniel και E. Leclerc)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/400/22, με τίτλο «διοικητικοί υπάλληλοι (AD 7) και εμπειρογνώμονες (AD 9) στους τομείς της αμυντικής βιομηχανίας και διαστήματος», που δημοσιεύτηκε στις 16 Ιουνίου 2022 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽¹⁾·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/400/22, με τίτλο «διοικητικοί υπάλληλοι (AD 7) και εμπειρογνώμονες (AD 9) στους τομείς της αμυντικής βιομηχανίας και διαστήματος» (στο εξής: προσβαλλόμενη προκήρυξη) εισάγει αδικαιολόγητη διάκριση βάσει γλώσσας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της απαίτησης να προσλαμβάνονται υπάλληλοι που κατέχουν τα υψηλότερα προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη προκήρυξη παρακάμπτει τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις Συνθήκες για τον καθορισμό του γλωσσικού καθεστώτος στο εσωτερικό των οργάνων της Ένωσης και τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης που υπέχει η Ευρωπαϊκή Ένωση να σέβεται τον πλούτο της πολιτιστικής και γλωσσικής της πολυμορφίας και να μεριμνά για την προστασία και την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

⁽¹⁾ ΕΕ 2022, C 233Α, σ. 1.

Προσφυγή-αγωγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2022 — HF κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-565/22)

(2022/C 408/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: HF (εκπρόσωπος: A. Tymen, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

συνακολούθως,

— να ακυρώσει την απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 2021, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση συνδρομής που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 11 Δεκεμβρίου 2014·

— εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της 3ης Ιουνίου 2022, η οποία παρελήφθη στις 7 Ιουνίου 2022, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 3 Φεβρουαρίου 2022·

— να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση, οριζόμενη κατά δίκαιη και εύλογη κρίση σε 50 000 ευρώ, προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης της προσφεύγουσας-ενάγουσας·

— να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως-ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλημμέλεια της διαδικασίας που ακολούθησε η επιτροπή, παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παράβαση του άρθρου 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ).
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται πλάνη εκτιμήσεως, παράβαση της υποχρέωσης αρωγής και παράβαση των άρθρων 12α και 24 του ΚΥΚ.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 — Schenk Italia κατά EUIPO — Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)(Υπόθεση T-474/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Η πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 382 της 20.9.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 — Automobiles Citroën κατά EUIPO — Polestar (Απεικόνιση δύο αντεστραμμένων τεθλασμένων γραμμών — σεβρόν)

(Υπόθεση T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Η πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 471 της 22.11.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 — Automobiles Citroën κατά EUIPO — Polestar (Απεικόνιση δύο αντεστραμμένων τεθλασμένων γραμμών — σεβρόν)

(Υπόθεση T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Η πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 471 της 22.11.2021.

